

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Dispvttationes Theologicae

Quatuor Tomis distinctæ: Quibus Vniversa Theologia Scholastica Clare,
Breviter & accuratè explicatur

De Deo, Et De Angelis

Martinon, Jean

Burdegalae, 1644

Index Rerum Præcipvarum Quæ in hoc volumine continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73898)

INDEX RERVM

PRÆCIPVARVM

Qua in hoc volumine continentur.

Litera D. designet disputationem; N. numerum;

P. Paginam.

A

Accidens.

Accidens possunt immediate produci à substantia. d. 37. n. 8. p. 684.
Non est idem in accidentibus esse ex subiecto, & inesse, siue inhaerere. d. 32. n. 19. p. 597.
accidentia & formæ materiales prius naturâ educuntur, quàm iniantur. ibid.

Actio, & Actus.

Actio est in genere. d. 34. n. 41. p. 625.
Actio non fit, neque est formare, aut ratione distincta. d. 22. n. 10. p. 445.
Actio diuinæ potentia quomodo fit temporanea. d. 22. n. 11. p. 445.
Dari potest actio spiritalis in distans. d. 39. n. 80. p. 737.
Actus naturalis potest variari circa obiecta reuelata, & supernaturalia. d. 7. n. 19. & 20. p. 10.
Actus supernaturales producunt habitus naturales. d. 1. n. 28. p. 12.
Actus intrinsecè mali non sunt tales respectu cuiuslibet. d. 44. n. 98. p. 941.
Deus habet potestatem concurrendi ad illos. d. 34. n. 99. ibid.

Decretum concurrendi generaliter ad actus bonos, & malos non est deo indignum. d. 34. num. 102. p. 642.

Resellitur signum de modo, quo Deus concurrat ad actus supernaturales. d. 34. n. 127. p. 660.

Resistatur alio signum de modo, quo Deus suspendere potest actionem causam. d. 36. n. 45. p. 673.

Positum omnis actus potest componi cum secundo. d. 36. n. 45. p. 673.

Actus intelligendi distinguuntur ab intelligente. d. 7. n. 14. p. 686.

Nulla substantia creabilis potest intelligere sine actu distincto. d. 37. n. 16. p. 687.

Principium vitale includitur in exercitio intelligendi. ibid. n. 19. p. 688.

Actus intelligendi non est de essentia Angelorum. ibid. n. 22. p. 689.

Adam.

Adami, & Eua productio. disp. 45. num. 1. & seqq. p. 820.

Fueritne Adam monstrosus ante, vel post formationem Eua ex illius costa. nu. 4. ibid.

Cur Eua ex costa sit formata. ibid. nu. 7. p. 831.

Somnus Adami mysticus. ibid. & n. 8. p. eadē.

anima primorum parentum à solo Deo creata sunt. n. 9. ibid.

Vbi producti primi parentes. n. 10. ibid.

Fuerunt creati in iustitia supernaturali cum scientia, & aliis donis. n. 11. p. 832.

Duplex scientia fuit illis infusa: naturalis, & supernaturalis. n. 13. ibid.

Fuerunt creati in iustitia originali, & quid illa fuerit. d. 45. n. 14. & 15. ibid.

Tentatio serpentis qualis fuerit. n. 16. pag. 833.

Cur Eua non cohorruit, aut obstupuit ad serpentis aspectum, & loquelam. n. 19. ibid.

Fueritne serpens ille in Paradiso. num. 21. p. 834.

Quando primum peccauit Eua, & quâ specie peccati. n. 22. ibid.

Peccauitne grauius, quàm Adam. n. 24. ibid.

Pœna peccati Adæ quadruplex. n. 25. ibid.

Quandonam eieci de Paradiso? ibid. p. 835.

Fuerunt ad penitentiam expectati, & vocati, ac tandem saluati. n. 26. ibid.

Excidisset Adam à iustitia originali si commisisset aliud peccatum mortale, at non si veniale tantum. d. 45. n. 27. ibid.

Non fuit necessarium pactum Dei cum Adamo, sed sufficiebat constitutio, ut eius peccatum transfunderetur in posteros. n. 28. & 29. ibid.

Probabilis est Deum Adamo significasse illam constitutionem. n. 30. p. 836.

Quisissent omnes confirmati in gratia, si Adam vicisset primam illam tentationem. n. 48. p. 840.

Aequalitas.

Aequalitas quid sit, & quæ ad illam requirantur. d. 31. n. 10. p. 582.

Tres personæ diuinæ quomodo sint æquales. ibid. n. 11. & seqq. p. 583.

Relationes æqualitatis & similitudinis sunt superflua. ibid. n. 13. p. 585.

Index Rerum.

Aeternitas.
 Aeternitas quid sit. d. 6. n. 29. p. 96.
 Quomodo differat ab aliis durationibus. *ibid.*
 num. 31. p. 96.
 Quomodo differat ab immutabilitate. *ibid.*
 n. 33. p. 97.
 Quomodo differat ad immensitatem. *disp.* 5.
 n. 35. p. 83.
 Aeternitas est virtualiter, & aequaliter
 extensa. d. 11. n. 75. p. 243.
 Aeternitas est tantum virtualiter successiva.
 d. 6. n. 76. p. 98.
 Aeternitas est virtualiter extensa in infinitum.
 d. 11. n. 75. p. 243.
 Non quidquid coexistit aeternitati, coexistit
 toti eius extensioni virtuali. *ibid.*
 ad aeterno nihil creatum fuit. d. 33. num. 1.
 p. 605.
 Potuerunt tamen creatura ab aeterno produci.
 d. 6. n. 33. p. 97. & d. 33. n. 3. p. 605.
Alius.
 Vox alius & alius, aliter & aliter sic ad-
 mittenda in divinis. d. 31. n. 4. p. 581.
 Amor Dei erga se & creaturas. d. 16. num. 1.
 & seqq. p. 333. vide Deus.
 Non semper magis amatur id, propter quod
 amatur aliud. d. 16. n. 8. p. 330.
 Amor, desiderium, & gaudium in quo differant.
ibid. n. 11. p. 331. & n. 16. p. 333.
 Amor duplex Cupiscentia, & Benevolentia.
 d. 16. n. 17. p. 333. & d. 41. n. 3. p. 751.
 Est unitas inter Deum & iustos. d. 16. n.
 17. p. 334.
 Amor duplex in divinis: Essentialis, & No-
 tionalis. d. 24. n. 5. p. 477.
 Quomodo conveniat, & differat a nostro.
ibid. n. 17. p. 334.
 Amor Dei est circularis. d. 32. n. 11. p. 595.
 Amor dicitur naturalis multipliciter. d. 41.
 p. 750.
Angolorum existentia, & natura.
 Intelligentia creata naturaliter cognoscuntur,
 & ostendunt Deum esse. d. 2. n. 53. p. 36.
 Angeli nomen quid significet, & unde di-
 gitur. d. 35. n. 1. p. 653.
 Probatu dari Angelos. d. 35. num. 2. & seqq.
 p. 653.
 Fuerunt a Deo creati. num. 12. p. 656.
 Et quae omnes immediate a Deo. n. 13. *ibid.*
 Fuerunt creati in tempore. n. 14. p. 657.
 Non ante primum diem creationis mundi,
 nec antea caelum, & terram, sed cum coe-
 lo, primo ipso die. n. 16. & seqq. *ibid.*
 Refelluntur qui dicunt Angelos fuisse crea-
 tos ante mundum. n. 20. & seqq. p. 658.
 Probatu Angelos esse pure spirituales. d. 36.
 n. 1. & seqq. p. 661.
 Explicantur Scripturae loca, quae videntur af-
 firmare Angelos esse corporeos. *ibid.* n. 13.
 p. 664.
 Item locus difficilis VII. Synodi generalis.
 num. 16. & 17. p. 665.
 Quid senserint Patres de incorporeitate An-
 gelorum. n. 18. *ibid.*

Angeli sunt natura finita. n. 21. p. 666.
 Et simplicis, siue incompositae. n. 22. *ibid.*
 Non sunt compositi ex materia, & forma. n.
 23. p. 667.
 Neque ex partibus extensionis, aut intensio-
 nis. n. 24. & 25. *ibid.*
 Sunt stricte loquendo incorruptibiles abso-
 lute. n. 32. p. 669.
 Nunquam sunt defectivi. num. 34. p. 670.
 Sunt naturaliter indefectibiles respectu po-
 tentiae ordinatae. n. 35. *ibid.*
 Sine naturaliter indefectibiles respectu
 potentiae soluta. n. 38. & seqq. p. 671.
 Sententia affirmans proponitur. *ibid.*
 Sententia negans praefertur. n. 48. &
 seqq. p. 674.
 Angelorum numerus est valde magnus. *disp.*
 36. n. 55. p. 696.
 Incertum est quantus sit. num. 59. *ibid.*
 Sine maior Angelorum numerus, quam ho-
 minum. num. 57. *ibid.*
 Sine maior numero rerum materialium.
 60. p. 677.
 Aliqui censent omnes angelos differre spe-
 cie. *disp.* 36. n. 62. & 63. p. 677.
 Alii censent de se solo numero. n. 64. p.
 678.
 Possunt Angeli differre specie inter se. num.
 66. *ibid.*
 Possunt etiam dari plures solo numero diffe-
 rentes. n. 68. *ibid.*
 Possunt naturaliter differre pure numerice.
 n. 72. p. 680.
 Differunt partim specie, partim numero.
 nu. 73. & seqq. *ibid.*
 Id tamen non est plus quam probabile. nu.
 81. p. 682.
*Angolorum intellectus, & quae ad illum
 pertinent.*
 Intellectus Angeli, non distinguitur realiter
 a seipso substantia. *disp.* 37. num. 2. & 6.
 p. 683.
 Secus autem actus intelligendi. n. 4. p. 682.
 Qui actus non est essentia Angeli. n. 22.
 p. 679.
 Potentia formalis intelligendi est de essen-
 tia Angelorum. nu. 23. p. 690.
 Intellectus Angelorum specie diversorum
 differt specificiter. n. 28. *ibid.*
 Sine in angelis intellectus actus, & passibi-
 lis. num. 34. p. 692.
 Angelus nunquam est sine cognitione ali-
 qua. nu. 35. *ibid.*
 Angeli multa cognoscunt per medium cog-
 nitum. d. 38. n. 1. p. 694.
 Intellectus Angeli pendet a concursu obie-
 cti. *ibid.* n. 2. p. 697.
 Angeli egent aliquando speciebus. n. 10. *ibid.*
 Differentia inter Deum, & Angelos in modo
 cognoscendi sine concursu obiecti. *ibid.*
 Cuius species Angelis recedunt. d. 38. num.
 14. p. 698.
 Angeli videntur libere speciebus. num. 16.
 699.
 Angelus non eget specie ut seipsum intelli-
 gat. n. 20. *ibid.*

Index Rerum.

Potest cognoscere se sine specie, etiam abstractiue. n. 22. p. 700.
 Non indiget specie ut intelligat, quæ sibi sunt intrinseca. n. 26. p. 701.
 Neque etiam ad extrinseca sufficienter præsentia, etiam materialia. n. 27. ibid.
 Neque ad præsentia indirecte solum, aut confuse cognoscenda per aliud, vel in alio. n. 31. p. 702.
 Dicant aliqui Angelos indigere speciebus, ut intelligant, quæ sunt à se distinctas. d. 38. n. 32. ibid.
 Refutatur eorum sententia. n. 37. p. 703.
 Objecta materialia determinant Angelos ad sui cognitionem. ibid.
 Species angelicæ non modificantur ad præsentiam obiectorum. n. 38. p. 704.
 Angeli non vident obiecta externa ad quantitate distantiam. n. 39. ibid.
 Obiecta remota possunt determinare Angelos ad sui cognitionem simul cum intermediis: non tamen omnia necessariò cognoscuntur simul. n. 40. ibid.
 Vnus Angelus potest alium cognoscere sine specie, per se, sui substantiam. num. 42. ibid.
 Neque ad hoc requiritur subordinatio vnius ad alterum. n. 43. p. 705.
 Aliquæ species intelligibiles Angelorum sunt productæ per inforum actus. d. 38. n. 42. ibid.
 Angeli non possunt recordari sine specie. n. 48. p. 706.
 Species angelicæ non multiplicantur in infinitum. n. 49. ibid.
 Aliquæ species sunt angelis ingeneratæ. n. 50. ibid.
 Species illæ non manarunt effectiue à substantia angelorum. n. 51. p. 707.
 Neque fuerunt debite naturaliter Angelis. n. 53. ibid.
 Fecerunt infusa per accidentia, & naturalis in substantia. n. 54. ibid.
 Non fuerunt rerum communium, quas Angeli cognitari erant: alioqui certò præciserent futura. n. 56. p. 708.
 Cur Deus species infuderit Angelis harum rerum potius, quam illarum. n. 60. p. 709.
 Species infusæ Angelis fuerunt distinctæ rerum singularium: potuerunt tamen esse rerum vniuersalium. d. 38. n. 61. ibid.
 Species æquales Angelorum aliquæ sunt distinctæ, alia confusa, seu præcipua. n. 63. ibid.
 Perfectiores Angeli habent species perfectiores sine infusa, siue acquisitas. n. 64. p. 710.
 Nulla tamen est infinita, æque simpliciter. n. 66. ibid.
 Secus autem secundum quid. n. 67. ibid.
 Licet Angeli superiores vrantur paucioribus speciebus, non sequitur aliqui nullis indigere. n. 70. p. 711.
 Sola species non sufficiunt Angelis de notitiam intuitiuam, sed debet obiectum ipsum per se concurrere. n. 71. & seqq. ibid.
 Angeli non habent species impressas ab

obiectis. n. 76. p. 712.
 Obiectum intellectus Angelici. n. 76. p. 712.
 Intellectus angelici obiectum adequatum. disp. 30. n. 1. p. 713.
 Quamuis Angelus potest naturaliter cognoscere intuitiue. n. 2. p. 715.
 Non cognoscit comprehensiuè seipsum & alia inferiora. n. 3. ibid.
 Potest vepire naturaliter in Dei cognitionem, & que multipliciter. n. 4. ibid.
 Angelus se cognouit prius instanti creationis. n. 5. p. 717.
 Cognoscit naturaliter Deum per seipsum, ut per medium cognitum. n. 7. ibid.
 Angeli cognitio de Deo exiit à creaturis, postea tamen potest sine illis Deum cognoscere. num. 9. ibid.
 Cognoscit Deum per discursum, & sine discursu. n. 10. ibid.
 Non habet naturaliter Dei notitiam intuitiuam, neque germanam. n. 12. p. 716.
 Non est illi innaturalis species Dei propria. n. 15. ibid.
 Angeli cognoscunt directe materialia singularia. d. 39. n. 17. p. 717.
 Cognoscunt per se singularia. em. n. 18. ibid.
 Non cognoscunt omnes rationes naturales rerum singularium. n. 19. ibid.
 Præciserunt naturaliter futuræ necessaria, secus autè futura libera. n. 21. & 22. p. 718.
 Quomodo demones prædicant interdum futura libera. n. 24. p. 719.
 Angeli non possunt cognoscere præterita sine aliquo medio cognito, vel incognito. n. 28. ibid.
 An, & quatenus cognoscant Angeli naturaliter cogitationes cordium. d. 39. num. 30. p. 720.
 Scriptura videtur negare Angelis illam cognitionem. ibid.
 Ignorant cogitationes cordis, etiam præsentis. n. 32. p. 721.
 Atque etiam actus intellectus alieni, & cogitationes non liberæ. n. 33. ibid.
 Atque etiam species impressas, & habitus ex illis relictos. n. 34. p. 722.
 Et ipsam substantiam actuum liberorum. n. 35. ibid.
 Actus intellectus & voluntatis alienæ latent Angelos, saltem quoad notitiam perfectam. n. 36. ibid.
 Possunt tamen imperfectè cognosci. ibid.
 Quomodo demones interdum detegunt secreta cordium. n. 40. p. 723.
 An sit de fide ignorari ab Angelis secreta cordis. d. 39. n. 41. p. 723.
 Non satis probatur id esse de fide. ibid.
 Aliqui Patres docent cordis secreta non letere Angelos. n. 58. p. 727.
 Cur arcana cordis ignorentur ab Angelis. num. 62. p. 729.
 Angeli non cognoscunt naturaliter actus suos supernaturales distinctè, & perfectè. n. 73. p. 731.
 An, & quatenus Angeli cognoscant mysteria gratiæ. n. 93. p. 736.

MARTINI
 NEUS
 III. J. PAR
 D. VI
 U.

Index Rerum.

Supra naturalia quoad substantiam sunt naturaliter ignota; secus autem supernaturalia quoad modum. n. 95 & seqq. ibid.

Modus cognoscendi & loquendi Angelorum.

Angelus non semper intelligit quicquid potest successe, vel simul intelligere. disp. 40. n. 1. p. 739.

Potest credere quicquid cognitione distribuit, non collectiue. n. 4. ibid.

Sine aliqua cognitione Angelis naturalis, & necessaria. n. 9. p. 740.

Angelus semper & necessaria versatur in Dei cognitione naturaliter. n. 10. ibid.

Neque in suarum omnium specierum cognitione. n. 11. p. 741.

Angeli possunt multa, ut multa, & diuersa intelligere: idque tum vno actu, tum etiam multiplici. n. 14. 15. & 16. p. 741. & 742.

Non cognoscunt simul omnia sibi presentia in se, vel in suis causis, nec omnia quorundam specierum distinctas habent. num. 21. p. 743.

Possunt cognoscere aliquid confuse, & inadquate. n. 24. ibid.

Discursus non repugnat Angelo, licet illi minus frequens sit. d. 40. n. 26. & seqq. p. 744.

Non cognoscunt omnia simplici intuitu. num. 28. ibid.

Angeli possunt componere, & diuidere per iudicium. n. 34. p. 746.

Non tamen egent, que ac homines compositione illa, & diuisione mentali. num. 35. ibid.

Possunt naturaliter errare. n. 37. p. 747.

Non errant boni Angeli; secus autem mali. n. 38. ibid.

Cognitio matutina, & vespertina Angelorum fit d. 8. num. 84. p. 150. & disp. 40. num. 39. & 40. p. 747.

Addunt aliqui meridianam. disp. 40. num. 41. p. 748.

Angeli sunt capaces habituum naturaliter. num. 42. ibid.

Quomodo vnus Angelus alteri loquitur per conceptus disput. 39. n. 76. p. 731.

Quomodo vni clam aliis loquitur. nu. 77. pag. 732.

Quomodo alium excitat ad audiendum. nu. 78. ibid.

Quomodo plures simul alloquatur vel audiat. num. 79. ibid.

Angeli non possunt loqui ex quacunque distantia. n. 81. ibid.

Huiusmodi loquendi Angelorum per signa. nu. 82. p. 733.

Examinatur variis modi loquendi per signa. n. 83. ibid.

An loquantur imprimendo species suorum conceptuum. ibid.

Opinio Albertini de speciebus ad loquendum in suis cuiuslibet Angelorum impugnat. d. 39. n. 86. p. 734.

Quomodo Angeli Deo loquuntur. n. 89. p. 735.

Illuminatio Angelorum quid sit, & quomodo fiat. n. 90. & 91. ibid.

Illuminatio, purgatio, & perfectio Angelorum sunt eadem actio. nu. 92. ibid.

Voluntas Angelorum eiusque actus.

Angelus se, & alia multa diligit naturaliter. disp. 41. n. 4. p. 751.

Et aliquatenus necessario quoad specificationem, sed non quoad exercitium. n. 5. & 6. ibid.

Potest Angelus carere omni actu voluntatis. n. 7. ibid.

Potest seipsum odire, & Deum. n. 12. p. 752.

Quomodo retinet semper inclinationem ad amorem sui, & Dei. n. 13. ibid.

Potest Angelus peccare contra rectitudinem naturalem. n. 15. ibid.

Potest etiam venialiter peccare num. 16. p. 753.

Potuit liberè operari in primo instanti temporis. nu. 18. ibid.

Potest peccare eodem primo instanti. n. 20. & 26. p. 754. & 755.

Potest mutare electionem. n. 31. p. 756.

Soluntur argumenta eorum, qui putant voluntatem Angelorum non posse mutari in contrarium. nu. 42. p. 759.

Angeli nequaquam sunt inflexibiles. n. 47. p. 761.

Non necessitantur a Deo ad non mutatam electionem. d. 41. n. 35. p. 757.

Neque ab ipsa propria natura. ibid.

Neque ab intellectu & modo intelligendi. n. 36. p. 758.

Neque ab actu voluntatis. n. 39. p. 759.

Neque etiam ab habitu vel dispositione aliqua. n. 41. ibid.

Potentia executiua Angelorum, eiusque effectus.

Est in Angelis potentia executiua. disp. 42. n. 1. p. 763.

Distinguitur, ratione ab intellectu, & voluntate, non autem realiter. nu. 2. ibid.

Per illam mouet se localiter, & aliter etiam corporea. n. 4. p. 764.

Explicetur canon Concilii Niceni circa translationem Iagarum, & malefactorum. n. 3. ibid.

Possunt Angeli mouere etiam spiritus, & fieri. n. 7. ibid.

Possunt etiam imprimere in materia. n. 8. p. 765.

Apparent interdum sensibilibus, idque quadupliciter. n. 9. & seq. ibid.

Primus modus apparenti, imaginarius. num. 10. ibid.

Secundus, per illusionem sensuum externorum. n. 11. p. 766.

Tertius, vtendo vno corpore. num. 12. ibid.

Quartus, formando sibi corpus. num. 13. ibid.

Index Rerum.

Apparitiones imaginaria, quomodo ab aliis discernenda. n. 14. p. 767.
Quid sit angelos assumere corpora. d. 52. num. 15. ibid.
Non possunt sibi vnire corpora physice, quæ assumunt. n. 17. p. 768.
Neque illa animare, aut vitales operationes per illa exercere. n. 19. ibid.
Non possunt facere in corporibus assumptis nisi ea, quæ per vim loco mortuam fieri possunt. n. 21. & 22. ibid.
Non possunt immediate edicere formas substantiales vel ad illas disponere. num. 23. p. 769.
Possunt ratione varias formas educere applicando anima passivis & corpus vnum in aliud conuertere, vt virgas in serpentes. num. 25. & 26. ibid.
Non tamen perfecta animalia. num. 27. p. 770.
Possunt angeli generare per incubos, non tamen sine virili semine. d. 42. n. 28. ibid.
Non possunt à morte, vel à senio eximere, neque scientias infundere, neque causas penetrationem corporis. n. 30. p. 771.
Gigantes an geniti ab Angelis, vel à demonibus. d. 36. n. 12. p. 660.

Deus & motus localis Angelorum.

Angeli sunt in loco per seipsos formaliter. d. 5. n. 36. p. 83.
Non sunt intra caelos formaliter per corpora quibus sibi ad respondent. n. 29. p. 81.
Habent formam liter per seipsos extensionem virtuales. n. 30. p. 82.
Distant, vel indistant per seipsos, suumque situm intrinsecum. n. 31. ibid.
Angelus habet ubi intrinsecum, quamuis nulla essent corpora. n. 44. p. 86.
Extensio virtualis angeli potest esse sine extensione corporali, cui respondeat. num. 26. p. 87.
Angeli temperalibus sunt. d. 42. num. 31. p. 771.
Non sunt vbius neque immensi. num. 33. p. 772.
Possunt esse in vno indivisibili. num. 36. p. 773.
Possunt etiam spatium aliquod replere sibi adaequatum. n. 28. ibid.
Et minus spatium adaequatum. num. 39. ibid.
Angeli spatium occupantes nulli sunt figura adstricti sunt. n. 41. p. 774.
Non possunt se extendere in infinitum. ibid.
Non occupant spatium imperpetuum. n. 43. ibid.
Non potest angelus esse simul in pluribus locis. d. 42. n. 44. p. 774.
Angelus est in loco per suam substantiam. n. 46. p. 775.
Non est in loco per operationem in corpore. n. 49. ibid.
Cur dicatur angelus esse in corpore, vbi in loco non autem corpus in Angelo. num. 54. p. 777.

Angelus non est in loco per applicationem virtutis ad operandum circa corpus. d. 42. n. 55. & 56. ibid.
Neque etiam est in loco per unionem formalem cum loco. n. 57. ibid.
Neque per modum à parte rei distinctum. n. 60. p. 778.
Angeli mouentur loco substantialiter. n. 66. p. 781.
Distant simpliciter mutare locum. num. 68. ibid.
Non possunt moueri ad locum distans, nisi successiue & transeundo per medium. num. 69. ibid.
Potest angelus in instanti replere totum locum contiguum sibi adaequatum, sed non maiorem adaequatum. d. 42. n. 72. p. 782.
Potest in instanti amittere totum locum adaequatum, & alium contiguum acquirere. n. 76. ibid.
Potest moueri per motus instantaneos. num. 77. p. 782.
Potest moueri celerissime. n. 78. ibid.
Potest moueri successiue. n. 81. ibid.
Motus localis non distinguitur ab eius substantia. n. 82. ibid.

Angelorum ss. gratia, gloria, & officia.

Angeli non fuerunt prius predestinati quam homines. d. 20. n. 21. p. 411.
Nulli sunt angeli præter bonos, & malos. d. 43. n. 2. p. 786.
Angeli non sunt creati in beatitudine supernaturali. n. 3. & 4. ibid.
Potuerunt in illa creati cum propria cooperatione, & merito. n. 7. p. 787.
Non tamen ex actu fidei processisset illa cooperatio. n. 8. ibid.
Neque fuisset cum libertate ad peccandum. n. 10. p. 788.
Angeli egerunt gratia predestinationis. d. 43. n. 26. p. 792.
Et gratia præueniente, & concomitante. n. 27. ibid.
Et gratia sanctificatione. n. 28. ibid.
Et gratia perseverantia. n. 29. ibid.
Et gratia ad merendum necessaria. num. 30. ibid.
Et denique gratia glorificationis. num. 31. p. 793.
Omnes angeli fuerunt aliquando in gratia. d. 43. n. 32. p. 793.
Probabile est fuisse cum illa creatore. n. 37. p. 794.
Potuerunt gratiam in primo instanti accipere per propriam cooperationem. num. 43. p. 795.
Probabile est ita factum esse. num. 44. p. 796.
Vi cuius gratia fuit illa dispositio. num. 46. ibid.
Non fuit ex merito de condigno. ibid.
Debit esse supernaturalis. n. 47. ibid.
Probabile est nobiliores angelos plus gratia

Index Rerum

Probabilius etiam est sanctos angelos meruisse gloriam. n. 51. ibid.
 Meritum illorum fuit simile nostro. ibid. p. 798.
 Non fuit primo instanti creationis. num. 53. ibid.
 Via angelorum non fuit unicum instans. ibid.
 Quantum dura veritas est incertum. num. 54. ibid.
 Quibusnam actibus angeli boni ad gratiam se disposuerint, aut meruerint gloriam. n. 55. & seqq. p. 799.
 Habuerunt actum fidei. n. 56. ibid.
 Crediderunt mysteria Trinitatis, & Incarnationis. n. 57. & seqq. ibid.
 Non diu post creationem fuerunt beati. d. 43. n. 61. p. 800.
 Gloria & beatitudo angelorum communiter maior est, quam hominum. num. 64. p. 801.
 Angeli beati non crescunt in beatitudine essentiali, neque merentur. n. 65. ibid.
 Multo magis possunt demereri, & decrescere. n. 66. p. 802.
 Crescunt tamen in accidentali beatitudine. n. 67. ibid.
 Dotes non duntur respectu angelorum. ibid.
 Angeli boni fuerunt statim confirmati in gratia post primum meritum. disp. 44. n. 66. p. 815.
 Hierarchie angelorum tres, & chori novem. disp. 43. num. 68. p. 802.
 Nomina diuersa angelorum quid significet. num. 69. ibid.
Distinctio Hierarchiarum qualis sit. nu. 70. p. 803.
 Subordinantur quoad reuelationes diuinas. num. 71. ibid.
 Hierarchia erat ante eorum beatitudinem. n. 73. p. 804.
 Nomina hierarchica tribuuntur malis angelis, non tamen omnia. ibid.
 Hierarchie angelorum durabunt post diem iudicii. num. 74. ibid.
 Angeli diuiduntur in assistentes & ministrantes. d. 43. num. 75. p. 804.
 Angeli singulariter deputantur ad hominum custodiam. n. 76. ibid.
 Non est id nouum legis gratiae beneficium. ibid.
 Quid praesent Angeli custodes. num. 77. p. 805.
 Dupliciter nos illuminari possunt: Viscibiliter, & inuisibiliter. n. 78. ibid.
 Praeficiuntur quoque rebus aliis custodiae. num. 79. ibid.
 Deus punit aliquando per sanctos angelos. disp. 44. nu. 85. p. 828.

Angelorum malorum peccatum, & poena.

Angelorum primum peccatum fuit super-

bia. disput. 44. n. 1. p. 808.
 Multiplex illa esse potuit. num. 97. pag. 809.
 Fuit circa vnionem hypostaticam. n. 8. ibid.
 Multis aliis modis peccare potuerunt. n. 12. p. 810.
 Primum illorum peccatum non fuit necessarium superbia. n. 14. p. 811.
 Possunt aliter peccare, quam per superbiam, & inuidiam. n. 15. ibid.
 Peccarunt aliquando in singulis ordinibus. num. 20. p. 812.
 Plures steterunt, quam ceciderunt. num. 21. ibid.
 Incertum est quot ceciderint. ibid.
 Ceciderunt alij exemplo, & imitatione Luciferi. n. 22. ibid.
 Peccarunt in caelo. n. 23. ibid.
 Non peccarunt primo instanti creationis: non tamen id fuit impossibile. n. 24. ibid.
 Via illorum fuit breuis. n. 26. & 27. p. 812.
 Non fuerunt expectati ad poenitentiam. num. 30. p. 814.
 Non fuerunt caelo cieci, nisi finita vita. n. 35. p. 815.
 Quomodo reueantur igne inferni. d. 44. n. 37. & seqq. p. 816.
 Tanta est illorum afflictio, vt nullum verum gaudium concipiant. n. 38. & seqq. p. 820.
 Non torquentur igne tantum vt carere, vt vt signo ita diuina. n. 42. & seqq.
 Neque per qualitatem spiritalem, aut speciem ab illo impressam. n. 49. & seqq. p. 819.
 Afflictio eorum duplex. n. 55. p. 823.
 Est aliqua inter eos subordinatio, & deputatio ad varia munera. n. 87. & 88. p. 828.
 In principio fuerunt in infernum precipitati, postea tamen permisi aliquando vagari. n. 82. p. 822.
 Demones, & damnati possunt aliquatenus retractare peccatum suum. n. 62. p. 821.
 Possunt non modo physice, sed etiam moraliter abstinere ab aliquibus malis. nu. 67. p. 823.
 Possunt etiam moraliter aliquam actum in differentem exercere. n. 68. p. 823.
 Nullum exercent actum moraliter bonum in vndequaque. n. 69. ibid.
 Versantur semper in aliquo actu peccandi. n. 70. p. 824.
 Non tamen peccant in omnibus, & singulis actibus. n. 71. ibid.
 Causa obstinationis tamen est mala ipsorum voluntas. d. 44. n. 72. p. 824.
 Non autem negatio conceptus Dei ad bene operandum. n. 73. ibid.
 Neque negatio anteriorum gratiae, aut congruae cogitationis. n. 74. p. 825.
 Neque imitatio habitus mali a Deo facta. n. 75. ibid.
 Neque quod Deus in eorum voluntate ordinem suum voluit efficere. n. 76. ibid.
 Neque quia in omnibus suis actibus appetunt malum finem, quem primo peccato intenderunt. n. 77. ibid.

Index Rerum.

Anima.
Anima rationalis, est tota in toto corpore, & tota in qualibet parte. *disp.* 5. *num.* 18. *pag.* 78.
Anima rationalis subsistit. *disp.* 26. *num.* 10. *p.* 52.
Anima rationalis caret partibus extensionis. *disp.* 36. *n.* 24. *p.* 667.
Est immortalis naturaliter respectu potentia ordinata. *ibid.* *num.* 36. *p.* 671.
Intellectus & voluntas, distinguuntur realiter ab anima rationali, neque sensus ab organo. *disp.* 37. *n.* 11. *p.* 685.
Anima separata non possunt prestare, effectus qui sunt à Magis, & ab Euzgumenis. *d.* 35. *n.* 4. *p.* 654.

Animalia.
Animalia, etiam perfectissima, non sunt à se. *disp.* 2. *n.* 47. *p.* 34.
Eorum corpora tam perfecte organizata ostendunt Deum esse illorum opificem. *ibid.* *n.* 48. *p.* 34.
Quænam sit illorum causa formatrix proxima. *ibid.*

Apparitio.
Apparitio Angelorum, aut demonum sensibilis, & multiplex. *d.* 44. *num.* 9. & *seqq.* *p.* 765.
Apparitio imaginaria quomodo ab aliis discernenda. *n.* 14. *p.* 767.

Appetitus.
Appetitus naturalis non est ad impossibile. *d.* 8. *n.* 2. *p.* 125.
Appetitus est duplex, innatus, & elicitus. *ibid.* *p.* 1.
Appetitus innatus naturalis est tantum circa bonum naturale. *ibid.* *num.* 3.
Appetitus naturalis elicitus est duplex. *ibid.* *num.* 4.

Appetitus videndi Deum sine naturalis. *ibid.* *n.* 4. *p.* 5.
Appetendi facultatem habent, quæcunque habent viam cognoscendi. *d.* 13. *n.* 1. *p.* 276.
Primum principium quod appetit, debet esse cognoscens. *d.* 37. *n.* 4. *p.* 683.

Aqua.
Aqua supra celos. *d.* 33. *n.* 27. *p.* 613.
Eorum Origines circa illas. *n.* 28. & 29. *ibid.*

Argumentatio, & Argumentum.
Argumentandi ratio generalis sit. *d.* 2. *n.* 15. *p.* 20. *seqq.* *p.* 24. 25. & 26.
Vis argumentandi quibus principis nititur. *d.* 2. *n.* 78. *p.* 519.
Argumenta credibilitatis fundant formalem certitudinem fidei. *d.* 1. *n.* 39. *p.* 16.
Argumenta credibilitatis non generaliter simpliciter quidem. *d.* 2. *n.* 6. *p.* 21.

Assumptio.
Assumptio corporum quid sit, & quomodo fiat ab Angelis, vel à demonibus, quædum possunt prestare in corporibus assumptis. *d.* 42. *n.* 15. & *seqq.* *p.* 767.

Attributum.
Attributum divinum quid sit. *d.* 3. *n.* 1. *p.* 41.
Multiplex, & varia illius acceptio. *n.* 1. 2. 3. & 4. *ibid.*

Attributa Dei sunt multa, & diuina. *ibid.* *n.* 5. *p.* 42.
Attributa Dei negatiua significant aliquam perfectionem. *d.* 3. *n.* 6. *p.* 45.
Attributa diuina non distinguuntur à parte rei. *n.* 7. & *seqq.* *ibid.*
Distinguuntur tamen ratione. *num.* 28. & *seqq.* *p.* 49.
Cur, & quomodo attributa diuina distinguantur ratione. *disp.* 3. *n.* 3. *p.* 52.
Attributa omnia, quæ sunt effectio simpliciter simplex, sunt de essentia Dei. *ibid.* *n.* 51. & *seqq.* *p.* 57.

Augustinus.
Augustini sententia de prædeterminatione. *disp.* 19. *n.* 114. & *seqq.* *p.* 393.
Eiusdem auctoritas circa illam. *ibid.* *num.* 128. *p.* 397.

Auxilium.
Auxilia congrua esse non debent omnibus, & quomodo tribuantur. *disp.* 19. *num.* 146. & *seqq.* *p.* 461.
Deus non eligit auxilia ut congrua, vel incongrua. *ibid.* *n.* 150. *p.* 402.
Electio omnium mediorum hæc auxiliorum gratia conuenit facta in eodem instanti rationis. *disp.* 20. *n.* 24. *p.* 412.
Electio illorum non differat ab usu in Deo. *ibid.* *n.* 18. *p.* 411.
Deus constituit omnibus, etiam paruulis, auxilia, & media salutis. *disp.* 20. *num.* 371. & *seqq.* *p.* 417.
Ea quod differunt antecedens inter auxilia electorum, & reprobis destinata. *disp.* 20. *num.* 53. *p.* 421.
Illa tamen non inferunt operandi necessitatem. *ibid.* *n.* 58. *p.* 422.

B.

Beatitudo & Beatus.

Oculi Beatorum non vident Deum in seipso. *disp.* 7. *n.* 14. *p.* 107.
Causæ creatæ concurrunt ad hominem beatificandum. *disp.* 8. *n.* 24. *p.* 132.
Beati quo sensu dicantur comprehensores. *ibid.* *n.* 44. *p.* 139.
Beati possunt videre actus Dei liberos in seipso. *d.* 8. *n.* 63. *p.* 149.
Quæ creatura videantur à Beatis in Verbo. *disp.* 8. *n.* 86. *p.* 150. & *n.* 90. *p.* 152.
Tria requiruntur ad Beatitudinem supernaturalem. *d.* 43. *n.* 1. *p.* 785.
Beatitudo, & gloria Angelorum communiter maior est, quàm hominum. *disp.* 4. *num.* 63. *p.* 801.
Non crescunt, neque decrescunt in Beatitudine essentiali. *n.* 65. & 66. *ibid.*
Crescunt tamen accidentarie. *n.* 67. *p.* 802.
Dotes beatificæ non dicuntur respectu Angelorum. *ibid.*
Deus est perfectè Beatus, & beatitudo obiectiua reliquorum Beatorum. *disp.* 22. *num.* 45. *p.* 452.

Index Rerum

Quo sensu voluntas conditionata dicatur
absolutam posita conditione.
disp. 15. sub. 59. p. 240.
Propositiones conditionatae. *Vide Propo-
sitiones.*
Verum conditionatum. *Vide Verum.*
Scientia conditionata. *Vide Scientia.*
Consilium.
Consilium Dei est signum affectus diuini ap-
probantis vnde dicitur, id, quod consilium
disp. 15. num. 7. pag. 325.
Contingentia.
Contingentia non est nisi respectu causa li-
bera. disp. 9. num. 16. p. 161.
Contingenter futura. *Vide Futura contin-
gentia.*
Cor.
Cognitiones cordis an cognoscantur ab An-
gelis naturalibus. d. 39. n. 30. & seqq. p. 720.
Cor hominis quod sensu diuini inscrutabile.
d. 39. n. 46. p. 721.
Cor terra Internus. disp. 44. num. 81. p. 827.
Corpus.
Purum intelligendi principium non potest
esse forma corporis. disp. 36. n. 20. p. 666.
Corporum assumptio, & commutatio, multi-
plex per Angelos. d. 42. num. 15. & seqq.
p. 767.
Corruptio.
Dupliciter sumitur corruptio, & in corrupti-
bile. disp. 36. num. 32. p. 669.
Creatio.
Creatio sine pars prouidentia. disp. 18.
num. 32. p. 362.
Creatio non per se requirit trinitatem perso-
naturam. disp. 30. num. 42. p. 576.
Creatio proprie quid sit. disp. 32. num. 13.
p. 595.
Fuit necessaria in mundi productione. *ibid.*
num. 14.
Materia prima fuit a Deo creata. *ibid.* num. 4.
p. 593.
Non tamen omnia per creationem strictè
sumptam facta sunt. *ibid.* num. 15. p. 596.
Creatio non est aliquid distinctum a crea-
tura. *ibid.* num. 26.
Quomodo creari sit proprium substantiarum.
ibid. num. 18.
Non repugnat creationi fieri in aliquo. *ibid.*
num. 19. p. 597.
Dei solius proprie est creare. *ibid.* num. 20.
Nulla creatura habet vim creandi, nequidem
obedientialiter. *ibid.* num. 21.
& 22.
Ratio naturalis cur creatura non possit crea-
re. *ibid.* num. 25. p. 598.
Alia rationes huius rei inefficaces. *ibid.*
num. 26.
Probatur ratione non posse eleuari creaturam
ad Creandum. *ibid.* num. 30. p. 599.
Actio creandi est communis toti Trinitati.
Tomus I.

ibidem. num. 31. pag. 600.
Non potest esse propria vnius personae di-
uinae. *ibid.* num. 33.
Quo sensu Pater creauerit per Filium, aut per
Spiritus sanctum. *ibid.* n. 34 & 42. p. 602.
Creatio per se non postulat tria supposita di-
uina. *ibid.* num. 35. p. 604.
Processiones diuinae non sunt exemplar crea-
tarum, neque ab ipsis præsupponuntur per
se. *ibid.* num. 37. p. 601.
Deus non creauit physice per scientiam, sed per
omnipotentiam. *ibid.* num. 88. p. 152.
Creatura.
Esse creaturarum quomodo differat ab esse
diuino. disp. 2. num. 38. p. 38.
Existencia non est de essentia creaturarum.
ibid. num. 64. & 65. p. 39.
Omnis creatura est mutabilis ab intrinseco.
disp. 6. num. 10. p. 92.
Creatura potuit ab æterno produci *ibidem*
num. 33. p. 97. & disp. 33. n. 3. p. 606.
Creatura potest aliquo modo esse immuta-
bilis ab intrinseco. disp. 6. num. 34. p. 97.
Nulla creatura potest ex se ipsa esse deus, &
impeccabilis. disp. 7. n. 30. p. 113. & n. 63.
p. 121.
Dona gratia, & gloria non possunt esse con-
naturalia vlli creaturae. *ibidem.*
Creatura Deo par in intelligentia, & par
in aliis. disp. 8. num. 57. p. 143.
Impossibile est dari creaturam Deo param
in omnibus excepta independentia. *ibid.*
num. 56. p. 142.
Creatura possunt cognosci a Verbo. disp. 8.
num. 84. p. 150.
Creaturae possibiliæ necessariò amantur a
Deo, vt tales. disp. 13. num. 14. p. 279.
Cognitio Dei ex creaturis non est adæquata.
disp. 10. num. 23. p. 275. & n. 25. *ibid.*
Creaturae non possunt ducere in notitiam
mysterij Trinitatis, sed tantum in notitiam
Dei, vt vnus est. disp. 22. num. 13. p. 468.
Creaturae vt possibilia cognoscuntur est prin-
cipium Filij, non tantum vt existentium.
disp. 24. num. 7. & seqq. p. 488.
Sine Filio Verbum, & imago Patris. *ibid.*
num. 89. p. 492.
Creaturas agere probatur ex scriptura, Parti-
bus, & ratione. d. 32. n. 48. & seqq. p. 603.
Nulla creatura est ab æterno. d. 33. n. 3. p. 605.
Creaturae pendunt a Deo & conservantur.
d. 34. n. 1. & seqq. p. 613.
Non minus recipitur influxus, vt res creaturae
conseruentur, quam vt prima producantur.
ibid. num. 6.
Creaturae pendunt a concursu Dei in suis o-
perationibus. *ibidem.* n. 3. & seqq. p. 617.
Non constat esse creatos omnium entium
gradus possibiles. d. 36. n. 19. p. 666.
Nostrius creaturae exigere naturam vt con-
seruentur. *ibid.* num. 23. p. 672.
Possunt dari creaturae extensae sui produ-
ctionem ab æterno. *ibidem.* num. 46. &
47. p. 673. & 674.
Quidquid extra Deum est, aut esse potest, est
ab ipso creatum. disp. 32. num. 1. p. 793.
D D d

Index Rerum.

- finguntur. num. 71. *ibid.*
 Causa generationis Daemonum est mala ipsorum voluntas. num. 72. *ibid.*
 Non autem negatio concursus Dei ad bene operandum. num. 73. *ibid.*
 Neque negatio auxilium gratiae aut congruæ cogitationis. num. 74. p. 825.
 Neque impressio habitus mali à Deo facta. num. 75. *ibid.*
 Neque quod Deus in eorum voluntate odium sui solus efficiat. numero 76. *ibidem.*
 Neque quia in omnibus suis actibus appetunt malum finem, quem in primo peccato inderunt. num. 77. *ibid.*
 Omnes in infernum fuerunt in infernum precipitati, postea tamen petriussi aliquandiu vagari. d. 44. num. 82. p. 827.
 Daemonis vagantes terant, & nocent nominibus. num. 84. p. 828.
 Non omnis tentatio est à Dæmone. n. 86. *ibid.*
 Est aliqua subordinatio inter Dæmones. num. 87. *ibid.*
 Deprecantur à principe suo ad varia munia, & singulis hominibus vnus designatur. num. 88. *ibid.*
 Causa huius subordinatiōis, numero 89. p. 829.

Deus, & primò eius existentia & essentia.
 Deum esse constat certissimè fide diuina. c. 2. num. 1. p. 20.
 In lumine naturali euidentis est. *ibidem* num. 3.
 Scriptura docet euidentis esse lumine naturali Deum esse. *ibidem* numero 3. & seq.
 Demonstratio naturalis quod Deus sit, non est omnibus euidentis, & cur. numero 7. p. 22.
 Quomodo potest fide diuina credi, Deum esse. numero 9. & seqq. p. 22.
 Prima demonstratio naturalis quod Deus sit, ex necessitate entis à se. numero 23. & seqq. p. 26.
 Secunda demonstratio ex vniuersi fabrica. num. 42. & seqq. p. 32.
 Tertia demonstratio à communi hominum instinctu, & absurdis moralibus. num. 54. p. 36.
 Ut probetur Deum esse sufficit, probare clarum ens à se, & primam causam rerum omnium. num. 55. p. 37.
 Non potest demonstrari à priori Deum esse. num. 56. *ibid.*
 Existentia est de essentia Dei, sed non est tota eius essentia. num. 57. p. 38.
 Esse Dei quomodo differat ab esse creaturarum. num. 58. *ibid.*
 Hæc propositio, *Deus est*, non per se nota quoad nos. num. 61. p. 39.
 Quo sensu dicatur existentia esse de essentia Dei. disp. 2. num. 64. p. 39.
 Perfectiones rationales, aut non necessariæ non sunt de essentia Dei. disp. 2. num. 54. p. 58.
 Essentia diuina quomodo concipienda. *ibid.* num. 56 p. 59.
 Quilibet Dei perfectio non est summa eius perfectio. disp. 10. num. 24. p. 215.
 Natura diuina concipienda est vt perfectissima. disp. 3. num. 53. p. 77.
 Essentia diuina non habet communem subsistentiam. disp. 26. num. 19. & seqq. p. 540.
 Concreta Dei quid significet. num. 24. p. 541.
 Est aliqua in Deo constitutio virtualis. num. 3. p. 545.

Dei attributa generalia.
 Attributa Dei quid sint, & quomodo multa. disp. 3. num. 1. & seqq. p. 41.
 Nomina sumpta ex rebus creatis ad significanda attributa Dei, quomodo in conueniant. num. 6. p. 42.
 Attributa Dei negatiua significant aliquam perfectionem. *ibid.*
 Attributa diuina non distinguuntur inter se à parte rei. num. 7. & seqq. p. 43.
 Videtur inadæquate à Beatis. num. 22. p. 47.
 Non cognoscuntur à Deo vt distincta, nisi virtualiter. num. 23. *ibid.*
 Hæc propositio, *Intellectus diuinus non est voluntas formaliter*, quo sensu est vera, altero falsa. num. 24. p. 48.
 Verus sensus verum propositionum, *Intellectus diuinus generat, voluntas non generat*. num. 27. p. 49.
 Dei attributa distinguuntur ratione. disp. 3. num. 28. & seqq. *ibidem.*
 Aligua Dei attributa includuntur in aliis, alia non. num. 63. & seqq. p. 60.
 Attributa partialia non includunt totam essentiam distinctam. num. 65. p. 61.
 Attributa Dei quomodo sunt perfecte concipienda. num. 69. p. 63.
 Attributa diuina, vt distincta per rationem, non sunt omnia æqualis perfectionis. num. 72. p. 63.
 Quilibet perfectio diuina est adorabilis. num. 75. p. 64.

Dei simpliciter, perfectio & bonitas.
 Deus est ens simplicissimum. c. 4. n. 1. p. 36.
 Distinctio & compositio rationis non repugnat eius simplicitati. num. 4. p. 77.
 Deus non componitur cum alio ex necessitate vel indigentia: potest tamen ex abusu carnis, & sufficiantia numero 6. *ibid.*
 Probatur Deum esse ens perfectissimum. d. 4. num. 8. & seqq. p. 68.
 Perfectiones creaturarum quomodo sunt in Deo. num. 12. & 13. p. 69.
 Deus est bonus excellentissime bonitate absoluto, conuenientia, & naturali. num. 14. & seqq. p. 70.

Index Rerum.

præcisive, independenter, ab actuali eorum
existentia. d. 9. n. 83. p. 182.
Deus ratione prius cognoscit suam volunta-
tem, ut potentem decernere, quam ut de-
cernentem actu. n. 85. ibid.
Decreta Dei conditionata habent determi-
nantem veritatem. n. 88. p. 183.
Eorum præsentia non officit Dei libertati.
n. 89. ibid.
Quomodo Deus cognoscat ratione prius sua
decreta, ut conditionata, quam ut absoluta.
n. 92. p. 184.
Scientia media cur Deo necessaria. disp. 9.
n. 115. p. 191.
Triplex in Deo scientia distinguenda. n. 12.
p. 193.
Non ideò res sunt futuræ, quia præciuntur à
Deo: sed præciuntur, quia futuræ sunt.
p. 133. & seqq. p. 197.
Scientia Dei contingens præsupponit ratio-
ne sui obiecti contingens. n. 133. p. 197.
Ex eo quod Deus in Scriptura reuelat condi-
tionata futura, bene colligitur ea certò co-
gnosceret. n. 139. p. 199.
Deus per solam scientiam possibilem non est
verus de eventibus libere futuris, neque
per scientiam visionis causarum anteede-
ntium. n. 156. & 157. p. 205. & 206.
Deus cognoscit immediate possiblem. disp. 10.
n. 299. p. 205.
Deus cognoscit mediate seipsum, & possibi-
lia. n. 4. p. 209.
Deus cognoscit possiblem in sua omnipoten-
tia. n. 19. p. 214.
Prioritas rationis inter cognitiones divinas
est duplex, necessitatis, & virtualis causalis
ratis. n. 20. ibid.
Cognitio mediata quæ Deus habet de seipso
ex creaturis est perfecta, & comprehensiva
realiter, nec ullam continet imperfectionem
Deo repugnantem. num. 25. & 26.
p. 213. & 216.
Soluntur argumenta contra scientiam pos-
sibilem in Deo. n. 26. ibid.
Deus cognoscit futura libera per simplicem
intuitum. d. 1. r. n. 2. p. 221.
Modus ille cognoscendi est eminentissimus,
& Deo dignissimus. ibid. n. 3.
Nec virtualiter generaliter sufficit. n. 4. ibid.
Quo sensu D. Thom. dicitur futuræ cognosci
à Deo, quia eius intuitus ab æterno fertur
sepe a omnino prius fuerit in sua præsentia
libere. n. 6. p. 222.
Deus non cognoscit futura libera in eorum
causa prædeterminata. n. 17. p. 226.
Neque per comprehensionem causæ liberæ
creatæ. n. 26. p. 228.
Neque in præterito prævio intellectus. num.
32. p. 230.
Neque in suis id est omnipotentia, vel essen-
tia. n. 2. p. 35. & 36. ibid.
Neque in sua scientia efficacia. n. 39.
& 40. p. 231.
Deus cognoscit de seipso quid voluisset in
quacunque hypothese. d. 1. l. d. 31. p. 229.
Deus cognoscit liberæ suæ determinationes

independenter ab existentia, ut quælibet
præcedente scientiam, & æque ab æterno
ceret ab æterno, si silent futura in tempo-
re. n. 31. ibid.
Scientia divina possibilem est causa rerum,
sed non scientia futuro. ibid. n. 40. p. 231.
Deus non potest certò præscire futura libera
in suo decreto concurrere. ibid. n. 43. p. 233.
Decretum permittendi actus malos non est
Deo sufficiens ratio illos cogoscendi. n. 46.
p. 234.
Neque decretum, quo vult fieri actus bo-
ni, non prædefinitendo. ibid.
Decretum prædefiniens actus libere futuros
non est prima ratio, vel adæquata, vel se-
cunda sufficiens ad illos cognoscendos, sed
illorum notitiam conditionatam præsup-
ponit. n. 47. & seqq. p. 234.
Sola etiam notitia decreti permissivi Con-
fiscit. n. 57. p. 236.
Deus non cognoscit futura libera, quia sunt
realiter ab æterno ipsi præsentia. n. 72.
p. 242.
Deus cognoscit futura libera conditionata per
seipsam mediate, & non in suis decretis.
n. 88. & seqq. p. 240.
Scientia Dei est actus simplex, & tota æterna.
disp. 12. n. 2. & 2. p. 251.
Cognitio Dei contingens est ipsa eius sub-
stantia, per se sufficiens ad quodvis cognos-
cendum. disp. 12. n. 4. p. 252.
Cognitio Dei est invariabilis circa obiecta
variabilia. n. 5. ibid.
Scientia Dei est necessaria necessitate immu-
tabilitatis. n. 7. p. 253.
Quomodo differunt in Deo præscientia futu-
rorum, visio præsentium, & memoria præ-
teritorum. n. 9. p. 254.
Explicatur divisio scientiæ Dei in scientiam
simplicis intelligentiæ, & scientiam visio-
nis. ibid. n. 13. & seqq. p. 255.
Quænam sint obiecta scientiæ simplicis in-
telligentiæ. n. 16. p. 257.
Scientia visionis dicitur proprie respectu
temporis, quo res visa existit. d. 12. n. 17.
p. 257.
Scientia Dei alia est intuitiva, & alia abstra-
ctiva: vna est contingens, & alia necessa-
ria: vna essentialis, & alia logicè acciden-
talis: vna speculativa, & alia practica:
vna est causa rerum, alia non: vna est ap-
probationis, altera reprobationis. n. 18.
& seqq. ibid.
Essentia divina non est obiectum formale
sciendi omnem veritatem. n. 34. p. 263.
Scientia visionis non est causa rerum, sed
scientiæ simplicis intelligentiæ. n. 40.
& seqq. p. 264.
Scientia visionis circa res creatas est ratio-
ne posterior eorum productione, & exis-
tencia. ibid.
Scientia visionis præter contemplatur res vi-
sas: itaque non imponit necessitatem
antecedentem, ut sint. ibidem num. 44.
p. 266.
Si scientiæ visionis esset causa rerum

MARTINI
NEUS
D. VI
U.

Index Rerum.

- Probatur libertas creaturatum. *ibid.* n. 35. p. 278.
 Probatur ratio scientiam simplicis intelligentiam esse causam rerum, non autem scientiam visionis. *ibid.* n. 51. p. 268.
 Explicantur Patres, qui dicere videntur scientiam visionis esse causam rerum. *ibid.* n. 55. p. 270.
 Soluuntur alia argumenta aduersariorum. *ibid.* n. 56.
 Deus nihil cognoscit de nouo. *disp.* 14. n. 35. p. 300.
 Deus cognoscit infinita college, & omnia possibilis. *disp.* 22. n. 43. & 44. p. 453.
 Idea diuina quid sit. *disp.* 12. n. 24. & seq. p. 260. *vide* Idea.
Dei voluntas, & eius actus.
 Probatur in Deo esse voluntatem. *disp.* 13. n. 1. p. 276.
 Voluntas Dei caret omni imperfectione. *n.* 2. *ibid.*
 Aliud est diuina voluntas esse immutabilem, & aliud esse necessariam. *ibid.* n. 4.
 Voluntas Dei potest coherere in actu primo, & distingui ratione ab actu secundo. *ibid.* n. 5. p. 277.
 Deus necessario amat seipsum. *ibid.* n. 8. p. 278.
 Deus est essentialiter amor simplicis complacentiam omnium bonorum possibilium, & odium malorum. *n.* 10. *ibid.*
 Responderetur argumentis negantium Deum amare necessario possibilis. *num.* 14. & seq. p. 279.
 Deus non potest velle peccatum quia tale. *n.* 21. p. 280.
 Deus non vult simpliciter, aut amat materiale peccati intrinsece malum. *num.* 23. p. 281.
 Deus non amat necessario quiddam est necessario connexum cum sua omni sententia. *n.* 26. p. 282.
 Deus non vult simpliciter actum peccati, licet ad eum concurrat. *n.* 29. p. 283.
 Deus non vult necessario facere semper, id quod melius est. *n.* 32. p. 284.
 Deus se amat intensiue quantum potest, sed non extensiue. *n.* 40. p. 286.
 Quo sensu Patres dicant Deum semper facere id quod est optimum. *n.* 42. *ibid.*
 Deus non semper facit quod optimum est, & conuenientissimum ad consequendam finem intentum. *ibid.* n. 44. p. 287.
 Neque id quod in ordine ad vniuersitatem rerum est simpliciter optimum. *ibid.* n. 45.
 Probatur Deum esse liberum, tam quoad exercitium, quam quoad specificationem. *disp.* 14. n. 1. 2. & 3. p. 289.
 Inclinatione, quam Deus habet ad se communicandum, non officit eius libertati; neque amor, quo se perfecte amat: neque minus perfectus esset; si non se communicaret creaturis: tamen actus, quibus se vult communicare, sunt aliqua perfectio. *ibid.* n. 4. & 5. p. 290.
 Actus liberi Deo nihil addunt distinctum in re. *ibid.* n. 6.
 Voluntas Dei se habet ad obiecta, ut nostram se habet ad actus liberos. *ibid.* n. 7. p. 291.
 Est in illa libera determinatione. *n.* 8. *ibid.*
 Actus liberi addunt Deo aliquid aliud, quam relatio ad rationis. *disp.* 14. n. 11. p. 292.
 Neque complentur per aliquid extrinsecum, sed sunt formaliter aliquid reale intrinsecum Deo. *ibid.* n. 12. & seq. p. 293.
 Triplex modus applicandi quod fit illud reale Deo intrinsecum. *ibid.* n. 16. & seq. p. 294.
 Vera sententia, & refutatio obiectionum. *n.* 22. & 23. p. 299.
 Omnes actus liberi diuina voluntatis sunt ab eterno, & immutabiles. *disp.* 4. n. 33. & seq. p. 299.
 Explicantur loca Scripturae, quae videntur Deo tribuere vicissitudinem actuum. *num.* 39. p. 301.
 Quomodo Deus ab eterno eundem amat, & oderit. *ibid.* n. 41. p. 302.
 Deus liberè vult non obstante eternitate actus. *n.* 43. *ibid.*
 Quae cognitio sit prior volitione. *ibid.* n. 47. p. 303.
 Dantur in Deo decreta conditionata. *disp.* 14. n. 79. p. 315.
 Illa non sunt simplex complacentia circa obiectum, sed verum desiderium ut sit, si ponatur conditio, & voluntas exequendi. *ibid.* n. 80.
 Decreta conditionata sunt de obiectis partim futuris, partim non futuris. *n.* 84. p. 316.
 Non sunt inutilia, si sine effectu. *n.* 83. & 92. p. 316. & 318.
 Multo minus sunt impossibilia. *n.* 84. p. 316.
 Decretum conditionatum siue simul cum absoluto de eadem. *n.* 85. p. 317.
 Decreta conditionata carent imperfectione impotentiae, & impunitatis. *n.* 90. p. 317.
 Quomodo aeterna Dei scientia de conditione futura, aut non futura, non impedit decreta conditionata. *n.* 97. p. 318.
 Actus diuinae voluntatis sunt multiplices. *disp.* 15. n. 1. p. 321.
 Quidam respondent actibus appetitus nostri. *ibid.* n. 2.
 Alii respondent nobis deliberationibus. *ibid.* n. 3.
 Voluntas diuinae non datur causa, sed ratio. *n.* 4. p. 322.
 De voluntate aliata mediata, aliata immediata. *n.* 5. *ibid.*
 Voluntas diuinae actus quidam sunt efficaces, alij inefficaces. *n.* 6. *ibid.*
 Item alij absoluti, & alij conditionati. *ibid.* n. 8. p. 323.
 Potest in Deo intellegi quaedam volentia. *ibid.*
 Voluntas Dei alia antecedens, alia consequens. *ibid.* n. 10. p. 324.
 D D d d

Index Rerum.

Item alia signa, alia beneplaciti. num. 41.
 ibid.
 Signa diuina voluntatis sunt multiplicia.
 ibid.
 Præceptum & prohibitio in Deo est voluntas absoluta. n. 12. ibid.
 Velignus Deus quidquid præcipit. num. 14.
 p. 325.
 Consilium est signum affectus diuini approbantis vt melius, id quod, consultit. num. 17. ibid.
 Permissio duplex & quæ affectus in Deo vtrique respondeat. n. 17. & 18. ibid.
 Executio non eandem semper in Deo voluntatem indicat. ibid. n. 19. p. 326.
 Alia signa diuina voluntatis. ibid. n. 20.
 Amor Dei duplex erga bona creatura. disp. 16. n. 1. p. 308.
 Deus amat creaturas rationales amore amicitie. ibid. n. 5. p. 329.
 Quo sensu dicitur Dei voluntas non moueri ab alio, sed à se tantum ad amandum. disp. 16. n. 6. p. 336.
 Non est inordinatum amare Deum aliquo modo præter creaturas. ibid. n. 9.
 Deus habet erga se actum amoris specialiter dictum. n. 11. p. 331.
 Deus amat homines amore beneuolentiæ. num. 17. p. 333.
 Non est proprie amor charitatis Dei erga seipsum, & sua, vt talia, sed amor excellentior charitate creata. n. 18. p. 334.
 Tres personæ diuina se amant inuicem amore charitatis. n. 20. & seq. ibid.
 Deus non diligit æqualiter omnia, sed magis vnum, quam aliud. disp. 16. n. 26. p. 336.
 Deus magis amat semper æstimatque ea, quæ meliora sunt; sed non magis efficitur. ibid. num. 27.
 Desiderium formaliter, & proprie sumptum est in Deo. n. 29. p. 337.
 Tria genera honorum, quæ Deus potest desiderare. ibid. n. 30.
 Spiritus proprie & strictè sumpta repugnat Deo. disp. 16. n. 33. p. 338.
 Odium strictè sumptum est in Deo formaliter. n. 38. p. 339.
 Deus odit peccata, & peccatores odio abominantis, & odio inimicitie. ibid. n. 39. p. 340.
 Quod Deus non odit eorum quæ fecit. n. 42. p. 347.
 Potest esse decretum absolute, & conditionatum. disp. 9. n. 17. p. 191.
 Decreta Dei conditionata, possunt duplicia concipi. disp. 9. n. 81. p. 186.
 Actus Dei necessarius præscinditur à decreto eius libero. n. 9. n. 94. p. 184.
 Decretum Dei liberum potest concipi vt possibile. ibid.
 Ordo inter actus diuinos. n. 43. p. 347.
 Actus diuini promittuntur alijs alijs priores. disp. 10. n. 1. p. 213.
 Subordinatio virtualis inter actus diuinos,

disp. 14. n. 46. p. 303.
 Quæ cognitio sit prior volitione. ibid. n. 47.
 Ordo inter actus diuinos non est sumendus generaliter ex naturis rerum; neque ex propofitione ad finem. n. 48. p. 304.
 Neque ex connexione, & ordine, quem habeant obiecta inter se, vel ex natura sua, vel ex intentione hominum operantium. ibid. n. 49.
 Ordo prioritatis inter actus diuinos duplex est. Vnus ex parte causalitatis: alius ex parte obiecti & subsistendi consequentia. ibid. num. 46. & seq. p. 303. & 305.
 Ordo realis & actualis inter actus diuinos non est Deo intrinsecus, sed virtualis tantum. n. 53. p. 305.
 Probatur esse virtualem ordinem inter actus diuinos, quia est virtualis distinctio, & præsuppositio. n. 55. p. 308.
 Ostenditur id prius de actibus intellectus, comparato illis cum actibus voluntatis. n. 56. p. 307.
 Idem probatur de actibus intellectus ad inuicem collatis. ibid. n. 59.
 Idem de actibus voluntatis inter se comparatis. n. 60. p. 308.
 Refutatur contraria sententia. num. 62. ibid.
 Probatur, prioritatem inter actus diuinos non esse denominationem extrinsecam ab ordine obiectorum, vel à nostro intelligendi modo. num. 63. & seq. ibid.
 Scriptura & Sancti Patres docent esse virtualem ordinem inter actus diuinos. n. 66. & seq. p. 309.
 Ordo ille nullam inuoluit imperfectionem. n. 73. p. 312.
 Multa diuina Mysteria non possunt sine tali ordine explicari, neque esse. num. 74. p. 313.
 Neque prædefinitio actuum liberorum. n. 75. ibid.
 Totus actus essentialis cognitionis diuinae est prior actu essentiali volitionis. disp. 24. n. 99. p. 494.
 Dei iustitia & alie virtutes.
 In Deo est iustitia proprie dicta. disp. 17. n. 12. p. 346.
 Iustitia abstractè sumpta non inuoluit imperfectionem Deo repugnantem. ibid. n. 15.
 Iustitia legalis est in Deo formaliter, itemque commutativa, & distributiva. num. 17. & 18. p. 347.
 Defenditur iustitia legalis in Deo. num. 20. p. 348.
 Respondetur argumentis impugnantibus iustitiam Dei commutatiuam. ibid. n. 21. & seqq.
 Diluitur argumentum aliud contra iustitiam Dei distributiuam. n. 26. p. 350.
 Habeantne creature ius iustitiæ erga Deum. num. 27. & seqq. p. ibid.
 Habeantne Deus proprie ius iustitiæ respectu

MARTINI
 NEUS
 III. J. P. P. P.
 D. VI
 U.

Index Rerum.

creaturarum n. 30. & seqq. p. 351.
 Est in Deo misericordia, liberalitas, magni-
 ficentia, benignitas, veracitas, num.
 37. & seqq. p. 353.

Aliqui adus & effectus virtutum Deo re-
 pugnant propter imperfectiorem, quam
 involunt. n. 39. ibid.

Nulla tamen est virtus, quæ non habeat ali-
 quos adus puros Deo non repugnantes.
 num. 40. ibid.

Deus habet affectus excellentes omnium vir-
 tutum. num. 42. p. 354.

Dei providentia.
 Probatur esse in Deo providentiam. disp.
 18. n. 1. & seqq. p. 355.

Habet providentiam omnium rerum. num.
 20. p. 360.

Non tamen omnibus providet favorabiliter.
 num. 21. ibid.

Executio providentiæ diuinæ partim à Deo
 est, partim à creaturis. n. 23. & seqq.
 ibid.

Sine providentiâ necessaria in Deo ex sup-
 positione creationis rerum. n. 27. p.
 361.

Providentiâ Dei non imponit necessitatem
 rebus omnibus. n. 28. ibid.

Possumt homines se illi subditare, aliquo
 modo, vel magis subijcere. n. 29. ibid.

Providentiâ honorabilis Dei, coinsidit ali-
 quando eum permissiva. num. 30. p.
 362.

Sine creatio pars providentiæ diuinæ, num.
 22. & seqq. p. 362.

Deus antecedenti voluntate salutem om-
 nibus experit. disp. 20. n. 26. p. 412.

Non deserit totaliter peccatores. num. 49.
 p. 419.

Non omnes equaliter diligit, etiam antece-
 denter. n. 31. p. 420.

Non prædestinavit, vel reprobaui homines,
 nisi ex prævisione boni, vel mali status fi-
 nalis: neque potest antecedenter & à se
 solo reprobare postivè. disp. 14. n.
 67. & sequent. p. 310.

Vide Prædestinatio.

Dei nomina.

Nomen Deus quid significet, & quæ nomi-
 na multiplicentur in Deo. disp. 26. num.
 24. p. 541. & num. 42. p. 546.

Nomina diuina quædam sunt concreta, al-
 lia abstracta. disp. 31. n. 1. p. 580.

Veræque de Deo dici possunt. n. 2. ibid.

Non tamen omnia concreta de quilibet
 abstractis. n. 3. ibid.

Nomina essentialia, & substantiua non mult-
 plicantur: secus adiectiua. ibid. num.
 5. p. 581.

In substantiuis habetur ratio formæ expresse
 significatæ; in adiectiuis habetur ratio
 subiecti, quoad multiplicationem aut vai-
 latem. ibid.

Nomina personalia, & essentialia quomodo
 de se invicem prædicentur. num. 6. ibid.

Propria negantur de proprijs diuersarum per-
 sonarum, communia verò de proprijs af-

firmantur. num. 7. ibid.
 Nomina abstracta à proprietatibus multipli-
 cantur. n. 8. p. 582.

Dei potentia.

Omnipotentia Dei est tam necessariò con-
 nexa cum quolibet possibili, ut sine illa
 stare nequeat. disp. 10. n. 19. p. 133.

Aliquo tamen se usu maior est necessitas
 Deus sit, quam ut creaturæ possibiles sint.
 ibid.

An, & quomodo Deus sit omnipotens. disp.
 22. num. 1. p. 142.

Eius omnipotentia distinguitur ab intelle-
 ctu, & voluntate. ibid. n. 2. p. 443.

Quomodo actio diuinæ potentia sit tempo-
 ranea. num. 3. p. 445.

Diuina potentia non potest exhausti, num.
 13. ibid.

Obiectum omnipotentia est omne possibile.
 num. 14. ibid.

Deus est principium, & causa efficiens om-
 nium extra se existentium. disp. 32. num.
 1. p. 593.

Non est proprie causa possibilium, ut talium.
 ibid. n. 8. p. 594.

Nihil extra Deum esse potest, non ab ipso
 productum. n. 5. p. 593.

Est etiam causa exemplaris, & finalis om-
 nium rerum. n. 9. & 11. p. 594. & 595.

Non obit, nec obire potest nullo causa ma-
 terialis, aut formalis. n. 12. p. 595.

Deus potest facere per aliud, quod potest fa-
 cere perfectum per seipsum solum. disp. 8.
 n. 28. p. 333.

Deus non creat phylicè per scientiam, sed
 per omnipotentiam. disp. 8. n. 88. p. 351.

Desiderium.

Desiderium quid sit, & quomodo differat
 ab amore, & gaudio. disp. 16. num. 10.
 & 13. p. 331. & 332.

Possumus desiderare id quod possumus effi-
 caciter obtinere si velimus. disp. 16. n.
 32. p. 338.

Desiderium est formaliter in Deo. num. 2.
 p. 337.

Di ere.

Dicere in diuinis significat generare, & in-
 telligere, aut velle efficaciter. disp. 29.
 n. 5. p. 561.

Die.

Quales fuerint tres primi dies mundi ante
 solis creationem. disp. 32. n. 21. p. 611.

Quomodo computandi illi dies. n. 1.
 p. 611.

Disserere.

Vox disserere, & diuersimodè, sine admittenda
 in animis. disp. 31. b. 4. p. 581.

Discursus.

Natura discursus syllogisticæ. disp. 1. num.
 15. & seqq. p. 24.

Discursus quid sit, & quomodo duplex. disp. 40.
 n. 27. p. 744.

Non repugnat præter Angelum. num. 26. &
 seqq. ibid.

Noticia discursiva tedit indistinctibiliter in an-
 tecedens & consequens. d. 10. n. 33. p. 188.

Index Rerum.

Solum materiale antecedens non est totum medium cognoscendi consequens. num. 35. *ibid.*

Distantia.

Non omnis distantia fundatur in quantitate. disp. 5. n. 31. p. 82.

Distinctio.

Distinctio totalis à parte rei est æqualis in omnibus. disp. 3. n. 12. p. 44.

Distinctio rationis in re implicat contradictionem. *ibid.* n. 14. p. 45.

Omnia distinctio à parte rei est physica. n. 13. p. 45.

Distinctio rationis & præcisio non reprobatur notitia intuitiva. *ibid.* n. 22. p. 47.

Distinctio virtualis quid sit. *ibid.* n. 23.

In Deo sufficiens fundamentum distinctionis virtutis, sine comparatione ad creaturas. disp. 25. n. 70. p. 517.

Distinctio virtualis sufficit ad vitandam contradictionem. *ibid.* n. 71.

Distinctio numerica principium quoddam sit. d. 36. n. 68. & seqq. p. 678.

Distinctio rationis in Deo, & rebus alijs fusè probatur. d. 3. n. 29. & seqq. p. 49.

Res simplex potest communicari in adæquate propter distinctionem, & amplitudinem virtutalem. disp. 25. n. 72. p. 518.

Dolor.

Dolor, & voluptas an se compatiantur. disp. 44. n. 56. p. 820.

Dominium.

Dominium civile inter homines fuisse in statu innocentia. disp. 45. n. 45. p. 839.

Dominium in cætera animalia est naturale homini. n. 44. *ibid.*

Maius tunc etiam fuisse dominium hominis in cætera animalia. n. 44. *ibid.*

Donum.

Donum quid sit. disp. 30. num. 48. p. 578.

Esse donum conuenit specialiter Spiritui sancto. *ibid.*

Dor.

Dotes non dicuntur respectu Angelorum, sicut respectu animarum beatarum. disp. 43. n. 67. p. 802.

Durandus.

Durandi error existimantis intellectus creaturæ habere de se sufficientem proportionem ad Deum videndum. d. 7. n. 19. p. 109.

Quid sit error circa concurreniam Dei. d. 24. n. 25. p. 402.

Eiusdem erroris circa processionem diuinas. d. 24. n. 10. p. 473.

Duratio.

Duratio rerum quadruplex. disp. 6. num. 31. p. 90.

Verus sensus huius axiomatis. *Quicquid est, aliquando est.* disp. 6. num. 23. p. 95.

E

Elementum.

Elementa non sunt à seipsis. disp. 2. n. 44. & 45. p. 33.

Eorum situs & dispositio præternaturalis ex parte, in commodum vniuersitatis. *ibid.*

Energumeni.

Energumenorum experientie probant efficaciter esse Dæmones. disp. 35. num. 4. & seqq. p. 657.

Ens, essentia, & existentia.

Impossibile est omne ens esse ab alio. d. 2. n. 23. & seqq. p. 26.

Infinita multiplicatio entium à se alio non potest supplere illorum existentiam. *ibid.* n. 28. & seqq. p. 28.

Tota collectio eorum ab alio non potest esse à seipsa. n. 33. p. 29.

Inter entia, quæ nunc sunt, datur necessarium ens à se. n. 37. p. 31.

Entia ab alio non potuerunt esse ab æterno sine ente à se, sicut non possunt incipere esse sine illo. n. 33. *ibid.*

Entia ab alio possunt ita desinere, vt nullum successorem relinquunt. n. 39. *ibid.*

Sic omnia, quæ nunc sunt, possent non esse fieri posse, vt nihil esset possibile. num. 40. p. 31.

Quare existentia non est de essentia creaturarum. n. 64. p. 39.

Esse Dei, & esse creaturarum, quomodo differant. n. 58. p. 38.

Essentia rei cuiuslibet in quo consistat. disp. 3. n. 60. p. 60.

Quo sensu dicatur essentia esse primum in qualibet re. *ibid.* n. 61.

Existentia, non distinguitur ab essentia. disp. 4. n. 4. p. 67.

Non est realis compositio ex essentia, & existentia; imo nec rationis. disp. 36. n. 26. p. 667.

Non constat dari omnes entium gradus infinitos posibles. *ibid.* n. 19. p. 666.

Error.

Error potest naturaliter cadere in Angelos. d. 46. n. 37. p. 747.

Dæmones sæpe re ipsa errant, secus ac boni Angeli. *ibid.* n. 38.

Eut.

Eutæ productio ex costa Adami. disp. 45. n. 3. & seqq. p. 830.

Eius tentatio per serpentem, & cur ad eius aspectum, & loquelam non cohorrui, aut obstupuit. n. 16. & seqq. p. 833.

Quando primum peccauit, & qua specie peccati. n. 22. p. 834.

Fuit seducta. n. 23. *ibid.*

Peccauit grauius, quàm Adam. n. 24. *ibid.*

Exemplar.

Exemplar quid sit, & quomodo causet. *vide* *Idea.*

Deus est causa exemplaris omnium rerum. d. 32. n. 9. p. 694.

Aliæ tamen sunt causæ exemplares, quibus etiam Deus vitur. n. 10. *ibid.*

F

Fides.

Actus fidei Theologicæ sunt specie diuersi. disp. 1. n. 34. p. 14.

Index Rerum

Fides Theologica est vidus simplex habitus.

ibid. n. 39.

Revelationes fide tenenda non sunt omnes eiusdem speciei. n. 34. ibid.

Earum certitudo formalis, seu quoad nos pendet ab argumentis credibilitatis. num. 39. p. 16.

Fides est necessaria ad salutem necessitate medij, & precepti. ibid. 44. & 45. p. 17.

Argumenta credibilitatis non gignunt simpliciter evidentiam. disp. 2. n. 6. p. 21.

Quomodo potest fide divina creari Deum esse. d. 2. n. 9. & seqq. p. 22.

Melius credit, qui ob praesentiam ingenij melius percipit res fidei. disp. 8. n. 62. p. 145.

Quomodo fides sit donum Dei. disp. 19. n. 133. p. 390.

Non omnia, quae mouent ad credendum, talia sunt, vt à Deo solo fieri possint. d. 39. n. 54. p. 726.

Angeli habuerunt actum fidei. d. 43. n. 56. p. 799.

Crederunt mysteria Trinitatis, & Incarnationis. n. 57. ibid.

Filius.

Filius diuinus potest dici auctor, & principium Spiritus Sancti. d. 28. n. 2a. p. 559.

Probatu illum esse verum Deum. d. 23. n. 6. & 14. p. 440. & 462.

Quomodo à Patre procedat. d. 24. n. 2. & seqq. p. 472. *Vide Trinitas.*

Finis.

Deus est causa finalis omnium rerum. disp. 32. n. 11. p. 595.

Finis vltimus duplex, simpliciter, & secundum quid. disp. 41. n. 17. p. 753.

Non tenemur semper, & in omni actu intendere finem vltimum simpliciter. ibid.

Eiusdem effectus possunt esse duo fines totales. disp. 34. n. 30. p. 23.

Finis potest dupliciter intendi. disp. 18. n. 12. p. 358.

Potest medium efficacius expectari quam finis. n. 13. ibid.

Voluntas finis vltimi quomodo participet ad singulis actibus. disp. 44. n. 79. p. 826.

Firmamentum.

Firmamentum diuidens aquas ab aquis quid sit. d. 33. n. 26. p. 612.

Forma.

Deus non potest obire munus causa formalis. d. 32. n. 12. p. 595.

Formae prius natura sunt, quam vltimantur subiecto. d. 32. n. 19. p. 597.

Purum intelligi ad principium non potest esse forma corporis. disp. 36. num. 20. p. 666.

Futura.

Futura libera cognoscuntur à Deo. disp. 9. n. 16. & seqq. p. 167.

Sunt duplicia, absoluta & conditionata. ibid. n. 18. p. 162.

Futura absolute sunt ratione prius futura sub conditione. ibid.

Propositiones de futuro contingenti sunt

determinate verae, vel falsa. ibid. num. 19. & seqq.

Quomodo stet Dei praesentia cum libertate futurorum contingentium. ibid. num. 23. p. 163.

Dei praesentia futurorum est pure speculativa. num. 27. & 164.

Futura contingentia quo sensu sunt Deo praesentia ab eterno. n. 29. p. 165.

Futura libera conditionata sunt duplicia. d. 9. num. 38. p. 168.

Futura conditionata sunt determinate vera. ibid. n. 53. p. 173.

Futura conditionata sunt habitura de determinatione sub conditione. num. 59. p. 178.

Res vt possibile minus postulant, quam vt futurae conditionate, & haec minus, quam futurae absolute. ibid. n. 92. p. 184.

Futura diuiduntur adaequate in futura absolute, & futura conditionate. n. 96. p. 185.

Duplex modus cognoscendi futura libera. n. 109. p. 189.

Futurum conditionate differt à pure possibili. num. 119. p. 192.

Non ideo res sunt futurae, quia praesentantur à Deo, sed praesentantur, quia futurae sunt. n. 130. p. 193.

Futurum conditionate est medium inter futurum absolute, & mere possibile. num. 134. p. 197.

Propositiones conditionatae de futuro significant aliquid futurum. ibid.

Futura conditionata non cognoscuntur scientia vniuersali, neque scientia simpliciter intelligentiae strictae, & praesentis. n. 140. p. 199.

Difficultas cognoscendi futura libera. disp. 11. n. 1. p. 221.

Deus cognoscit futura libera per simplicem intuitum. ibid. num. 2. & seqq. p. 221.

Futura libera non possunt certo, & infallibiliter praeseri in sua causa. ibid. num. 121. p. 224.

Ostenditur in sententia Beati Thomae. ibid. n. 13.

Libere futura non habent esse determinatum in causa, sed indifferentes: neque errant habent necessariam connexionem causa. n. 14. & 15. ibid.

Refertur, & resellitur sententia Aristoteli, Deum certo cognoscere futura in eorum causa praedeterminata. disp. 11. n. 27. p. 226.

Futura libera non praesentantur à Deo, per comprehensionem causa libere creatae. d. 11. n. 26. & seqq. p. 228.

Refertur sententia Aristoteli, libere futura cognosci certo in die ante praesentio intellectus. d. 11. n. 32. p. 230.

Idea diuina, vel omnipotentia, & essentia non est sciens, medium cognoscendi futura libera. disp. 11. n. 35. p. 230.

Deus non cognoscit futura libera in sua scientiae efficacitate. ibid. n. 39. & 40. p. 231.

Index Rerum.

Decretum Dei, duplex circa futura libera. *ibid.* n. 41. p. 232.
Deus non potest certo præscire futura libera in decreto suo concurrendi. *ibid.* num. 43. p. 233.
Futura contingentia non cognoscuntur à Deo, quia sunt ipsi realiter præsentia ab æterno. *ibid.* num. 72. p. 242.
Quo sensu intelligat D. Thomas futura cognosci ab æterno, ut Deo præsentia. *ibid.* n. 82. p. 245.
Patres non decet creaturæ esse Deo præsentibus ab æterno. *ibid.* n. 85. p. 246.
Deus cognoscit futura libera conditionata per seipsa immediate. *ibid.* n. 88. p. 246.
Non ea cognoscit in decretis sue voluntatis. *ibid.* n. 89. p. 247.
Decreta illa repugnant libertati creaturæ, & Dei bonitati, sapientiæ, & constantiæ, & SS. Patribus, & rectæ rationi. *ibid.* n. 90. & seqq.
Veritates de futuro conditionato non sunt independentes à Dei voluntate. *disp.* 11. n. 99. p. 250.
Futura necessaria præsciuntur naturaliter à Angelis, secus autem futura libera. *disp.* 39. n. 21. & 22. p. 718.
Quomodo Dæmones interdum prædicunt futura libera. n. 24. p. 719.

G

Gabriel Biel

Gabriel error quod causæ secundæ nihil agunt. *disp.* 32. n. 47. p. 603.
Eiusdem error circa obstipationem Dæmonum, quod Deus solus sit causa odij quo ipsum prosequuntur. *disp.* 44. num. 76. p. 825.

Gaulium

Gaudium quid sit, & quomodo differat à amore, & desiderio. *disp.* 16. n. 10. & 11. p. 331. & 370. *disp.* 44. num. 76. p. 825.

Possint haberi à Dæmonibus & damnatis. *ibid.*

Generatio

Generatio viventium quid sit. d. 24. num. 107. p. 496.

Cur per seipso sola secundæ personæ sit generatio. *ibid.*

Colla ostia ex genere & differentiâ non est realis. *ibid.* d. 36. n. 27. p. 668.

Fuerintne genui à Dæmonibus, vel à Angelis. *ibid.* d. 36. n. 13. p. 660.

Gratiæ & gloria ignia non possunt esse conaturalia ulli creaturæ. *disp.* 7. num. 64. p. 121.

Gratiæ multiplices sunt Angelis necessaria, ut assequerentur similitudinem superæaturalium. *disp.* 43. num. 25. & seqq. pag. 791.

Angeli potuerunt in gratia creaturæ propriam cooperationem, in plura instantia creationis, & re ipsa ita factum est. *ibid.* num. 43. & 44. p. 795.

Gratiæ maior data fuit nobilioribus Angelis. num. 48. p. 797.

Gratiæ auxilia fuerintne omnibus hominibus præparata, & collata, eorumdemque differentia. *Vide Prædestinatio.*

H

Habitus

Habitus naturales produuntur per auctorem etiam supernaturalis. *disp.* 1. n. 28. p. 12.

Habituum differentia non sumitur solum ex obiecto. d. 37. n. 312. p. 697.

Angeli sunt capaces habituum naturaliter. d. 40. n. 42. p. 748.

Hierarchia

Hierarchia quid sit. d. 47. n. 68. p. 802.

Hierarchiam Angelicam numerus, distinctio, subordinatio, n. 68. & seqq. *ibid.*

Inter malos Angelos non est hierarchia, et tamen subordinatio. d. 44. n. 87. p. 828.

Aliqua nomina Hierarchica tribuuntur Dæmonibus in scriptura, sed non omnia. d. 43. n. 73. p. 804.

Homo

Homo naturaliter appetit videre Deum appetitu elicto, sed non immo. d. 8. n. 4. & 5. p. 126.

Hominis creatio, & conditio in statu innocentia, eiusque euerio. d. 45. n. 1. & seqq. p. 830.

Homo fuisset immortalis per gratiam, si Adam non peccasset. *ibid.* n. 40. p. 838.

I

Idea

Idea dupliciter sumitur: pro obiecto imitabili, & pro cognitione. d. 12. n. 22. p. 259.

Explicatur idea definitio. *ibid.* n. 23.

Idea causarum tantum moraliter. *ibid.*

Ideæ diuinæ sunt conceptus directi, quos Deus habet de singulis operabilibus. *ibid.* num. 24. p. 260.

Non eger Deus ideis obiectiuis: potest tamen illis uti. *ibid.* n. 24. & 25.

Res creabiles non sunt sui ipsarum ideæ. *ibid.* n. 25. & seqq.

Quomodo essentia diuina potest esse idea obiectiua creaturarum. *ibid.* n. 9. & 30. p. 261.

D. Thom. & SS. Patres non negant cognitiones diuinas esse ideas. n. 31. & 32. p. 262.

Ignis

Ignis inferni quomodo torquet de mores & animas separatas. d. 44. n. 40. & seqq. p. 816.

Illuminatio

Illuminatio Angelorum quid sit, & quomodo fiat. d. 39. n. 90. p. 735.

Est idem quod purgatio & perfectio. n. 92. *ibid.*

Image

Index Rerum

Imago.
 Quae sit, & quae ad illam requirantur. d. 2. n. 13. p. 563.
 Quae processio requiratur ad rationem imaginis. n. 14. ibid.
 Similitudo est praecipuum in imagine. ibid. p. 564.
 Imago est triplex, naturalis, artificialis, & intentionalis. ibid.
 Identitas in essentia non odest rationi imaginis. n. 15. ibid.
 Filius Deus est imago Patris naturalis, & intentionalis. n. 16. ibid.
 Non est proprie imago Deitatis, aut sui ipsius, aut Spiritus sancti vel creaturarum. n. 17. & 18. ibid.
 Spiritus sanctus potest dici aliquatenus imago sui principij. d. 30. n. 49. p. 578.
 Non tamen omni ratione aqua Filius. num. 52. pag. 579.

Immensitas.
 Immensitas est maxima perfectio. disp. 5. n. 15. pag. 76.
 Immensitas & modus operandi perfectus arguit Deum esse immensum. n. 16. ibid.
 Immensitas diuina est spatium spirituale; & virtuale. num. 33. p. 83.
 Immensitas, & aeternitas quomodo differant. num. 35. ibid.
 Immensitas excedit omne spatium finitum. num. 41. p. 85.
 Immensitas Dei quomodo concipienda. d. 5. num. 24. p. 79.
 Immensitas Dei non potest esse intercessiva in se. ibid. num. 43. p. 85.

Immutabilitas.
 Immutabilitas quid sit, & quotuplex. d. 6. num. 2. & seqq. pag. 89.

Individuum, & indiuiduatio.
 Individuum non componit realiter cum specie. disp. 36. n. 27. p. 68.
 Materia prima non est principium adaequatū indiuiduationis. d. 36. n. 68. p. 678.
 Res quaelibet differt seipsa numericè ab alijs. n. 70. p. 679.
 Multitudo indiuiduorum non intenditur solum propter speciei conseruationem. n. 71. pag. 680.

Ingenitus.
 Esse ingenitum vel innascibilem est notio, & proprietates Patris. disp. 27. num. 5. p. 549. & disp. 28. n. 8. p. 556.
 Significat de formali negationem. disp. 28. num. 10. ibid.
 Significat tamen aliquo modo dignitatem. n. 12. p. 557.
 Quomodo probatur Patrem esse ingenitum. num. 14. ibid.

Infernus.
 Ignis inferni quomodo torquet Demones & animas separatas. disp. 44. num. 40. & seqq. p. 816.
 Infernus est locus specialis deputatus poenae Dæmonum, & damnatorum. disp. 44. n. 80. pag. 826.
 Est locus subterraneus. n. 81. pag. 827.

Vocatur cor terræ, & abyssus. ibid.
 Omnes Angeli peccantes fuerunt initio in illum praecipitati, postea tamen permitti aliquandiu sagari. num. 82. ibid.

In finitum.
 In infinito non valet illatio à singulari ad re-
 tum, in omnibus praedicatis. disp. 2. num.
 25. & seqq. p. 27.
 Omne & totum potest dici de infinito. nu.
 35. p. 30.
 Infinitum potest sumi collectivè quatenus
 nulla sit vltima eius pars. num. 36. p. 31.
 Infinitum in vno genere potest esse per se
 & altero. disp. 3. n. 73. p. 64.
 Infinitum quid sit & quotuplex. d. 5. num.
 6. & 7. p. 74.
 Vnum infinitum non impedit quod alia esse
 possit. ibid. n. 10. p. 75.
 Impossibile est dari maximum finitum, quo
 aliud maius dari nequeat. num. 11. ibid. &
 disp. 22. n. 24. p. 448.
 Infinitum non superat maximum finitum.
 5. num. 11. pag. 75.
 Infinitum in multitudinè continet infinita
 quaelibet numerum finitum. disp. 2. p.
 39. pag. 450.
 Deus cognoscit infinita collectivè. ibid. n.
 43. p. 453.

Initium.
 Initium non dicitur de personis diuinis pro-
 ductis, dicitur tamen ab aliquibus de Pa-
 tre. d. 28. n. 20. p. 558.

Innocentia status.
 In statu innocentiae fuissent homines propa-
 gati per naturalem generationem. disp.
 45. n. 31. pag. 826.
 Seruassent aliqui virginitatem. n. 32. ibid.
 Non omnes iidem, qui nunc, nati fuissent.
 num. 33. p. 837.
 Proles quomodo tunc genita, & qualis. nu.
 34. ibid.
 Acquisuissent paulatim infantes scientias
 & virtutes naturales: faciles, amen, & co-
 timas quam nunc. n. 35. p. 836. ibid.
 Fuissent tunc elusum. num. 38. p.
 39. pag. 838.
 Fuissent homines immortales per gratiam. n.
 40. ibid.
 Pars inferior fuisset Dei beneficio perit
 subdita superiori. num. 41. p. 839.
 Maius tunc fuisset dominium hominis in
 cetera animalia. num. 44. ibid.
 Fuisset dominium dulciter homines. n.
 45. ibid.
 Vita fuisset partim contemplatiua; partim
 actiua. num. 46. p. 840.
 Omnes naterentur in statu gratiae, & iusti-
 tia originali. num. 47. ibid.
 Iustitia originalis quid sit, & in quibus con-
 sistebat. num. 14. & 15. p. 832. & 833.
 Fuissent omnes confirmati in gratia, si Adam
 vixisset, nisi illam renegationem. num.
 48. pag. 840.
 Plures tunc salui foret quam nunc, & maio-
 rem gloriam assequerentur. num. 49. ibid.
 Vix tempus longum fuisset, & aequè pro-

Index Rerum.

omnibus: quo finito statim fuissent beati
num. 59. ibid.

Intellectus.

Intellectus creabilis perfectior, & perfectior
in infinitum semper est inferior lumine
gloriae. disp. 7. n. 70. p. 123.

Intellectus creatus intelligendo producit
verbum mentis, & speciem impressam.
disp. 8. n. 25. p. 132.

Intellectio quaelibet non est sola qualitas
producta. num. 26. p. 133.

Intellectus perfectior potest Deum videre
perfectius cum aequali lumine gloriae, & me-
lius credit cum aequali auxilio. n. 62. p. 144.

Obiectum intellectus laicus patet, quia ve-
rum. disp. 9. num. 12. p. 160.

Purum intelligendi principium non potest
esse forma corporis. d. 36. n. 20. p. 666.

Intellectus ad principium non distinguitur
reality a substantia intelligentis. disp.
37. num. 2. & 3. pag. 683.

Idem principium quod appetit & vult, debet
esse cognoscens, & intelligens. ibid. n. 4.

Intellectus & voluntas non distinguuntur re
ab anima rationali, neque sensus ab orga-
no. num. 11. p. 685.

Intelligendi actus distinguitur in nobis, & in
Angelis à substantia realiter. n. 14. p. 686.

Principium tamen vitale substantiale includi-
tur in exercitio intelligendi. n. 19. p. 688.

Nulla substantia creabilis potest intelligere,
sine actu distincto. num. 17. p. 687.

Actus intelligendi non est de essentia Ange-
li, secus autem potentia formalis intelli-
gendi. d. 37. n. 22. & seqq. p. 689.

Intellectus Angelorum specie diversorum
differt specificè. n. 28. p. 690.

Non idem omnino est obiectum cuiuscunq;
intellectus. n. 30. p. 691.

Intellectus agens & passibilis quid sint, & v-
trum sint in Angelis. n. 34. p. 692.

Non est in nobis intellectus agens distinctus
à passibili. n. 39. p. 693.

Quaecunq; à nobis intelliguntur sunt actu
intelligibilia. d. 37. n. 36. p. 692.

Intellectus nosse pendet à concursu obiecti
per se aut per speciem. d. 38. n. 7. p. 696.

Intelligentia.

Intelligentia creaturae cognoscuntur naturali-
ter, & ostendunt Deum esse. d. 2. n. p.
36. n. 35. num. 2. & sequent. Vide.

Angelus.

Indivisum.

Intellectum secunda mentis operatio quid sit.
disp. 40. num. 3. p. 746.

Quomodo consistat in compositione, & di-
visione. n. 3. ibid.

Quomodo Angelus conveniat. ibid.

Iustitia supernaturalis.

Quomodo dicatur gratis iustificari. d. 27.
n. 43. pag. 43.

Iustitia originalis quid sit, & in quibus consi-
stet. d. 25. num. 12. & 15. p. 832. &
833.

Est amicitia in se Deum, & iustos. disp. 16.
n. 17. p. 33.

Iustitia virtus.

Iustitia proprie quid sit. disp. 27. num.
1. pag. 343.

Est magis ad alterum, quam charitas. disp.
16. num. 23. p. 326.

Iustitia aha est legalis, alia particularis. disp.
17. num. 2. pag. 343.

Iustitia legalis quid sit. n. 3. ibid.

Quid, & quod duplex sit iustitia particularis,
num. 4. ibid.

Iustitia vindicativa est pars commutativa.
ibid. n. 11. p. 345.

Iustitia commutativa, & distributiva quid sint,
& quomodo differant. ibid. n. 5. p. 344.

Iustitia proprie dicta convenit Deo. n. 12. &
seqq. p. 346. Vide, Dei iustitia.

Habeantne creaturae ius iustitiae erga Deum,
vel Deus erga creaturas. ibid. num. 27. &
30. p. 350. & 351.

Teneaturne peccator ex iustitia satisfacere
Deo. ibid. n. 35. pag. 352.

L

Libertas.

Libertas quid, & quod duplex sit. disp. 34.
num. 1. & 2. pag. 289.

Causa libera potest operari cum primum est.
disp. 6. num. 22. pag. 94.

Necessitas a se cedens destruit libertatem,
causa autem consequens deo. num. 33. &
34. p. 166. & 167. & n. 158. p. 206.

Actus liberi duplices: materialis, & immedia-
tus. d. 11. n. 11. p. 223.

Concursus Dei offertur diversimodè causis
liberis, & necessariis. n. 41. p. 232.

Decretum Dei de concurrente non officit
libertati creaturarum. n. 60. p. 240.

Non est prius voluntate creatam velle opera-
ri, quam Deum velle concurrere. n. 61. ibid.

Causa libera non debet ab alio determinari,
num. 69. pag. 242.

Decretum Dei concurrenti cum causa libe-
ra, quale sit. disp. 34. num. 42. & 43. p.
626. & num. 50. pag. 628.

Quodnam sit obiectum scientiae mediae dirigē-
tis illum Dei concursum. n. 44. p. 626.

Quomodo sufficiat decretum conditionatum
ad illum concursum. n. 60. p. 631.

Per decretum illud conditionatum potentia
Dei est parata habitualiter ad concurren-
dum cum causa libera, prout ipsa vult.
num. 71. p. 634.

Quomodo concursus Dei non officiat liber-
tati creaturarum. n. 112. p. 645.

Principium liberum est causa omnis effectus
contingentis proprie dicti. disp. 39. num.
26. pag. 719.

Libertas non requirit cognitionem prius te-
pore, sed naturam. d. 41. n. 19. p. 753.

Voluntas est libera eodem instanti, quo a-
ctum exercet. ibid. num. 21. p. 754.

Voluntas non est libera ad peccandum, co-
dem instanti, quo extinguitur libertas ad
peccandum. disp. 43. n. 10. p. 788.

Index Rerum.

Quomodo sit libertas antecedens voluntatis cum impotentia, consequente ex a. d. 1. n. 14. p. 789.

Ad libertatem sufficit habere in sua potestate quidquid requiritur ad operandum. num. 21. pag. 790.

Angeli poterunt liberè operari primo instanti, quo fuerunt creati. n. 43. p. 795.

Libertas non est tantum in futurum, sed etiam est in instanti, quod exercetur. disp. 44. num. 25. pag. 813.

Libertas Deum disp. 14. nu. 3. & seqq. pag. 290. *Vide, Dei voluntas.*

Locus et motus localis.
Res sunt in loco per suam substantiam formaliter. d. 42. n. m. 46. p. 775.

Quomodo Angeli sint in loco. ibid.

Quomodo inducantur localiter. num. 66. & seqq. pag. 781.

Motus localis non distinguitur à substantia mobilis. n. 82. pag. 783.

Modus præsentie localis distinctus à parte rei est superfluus. num. 61. & seqq. pag. 779.

Locutio.
Locutio Angelorum quid sit, & quomodo fiat. disp. 39. n. 76. & seqq. p. 731.

Illuminatio Angelorum est species locutionis. ibid. n. 90. p. 735.

Est idem quod purgatio, & perfectio Angelorum. num. 92. ibid.

Lucifer.
Lucifer peccavit affectando unionem hypostaticam. d. 44. n. 8. p. 809.

Erat Angelorum nobilissimus. num. 172. 811.

Cur vocetur Cherub. n. 18. ibid.

Aliquos traxit ex singulis ordinibus. num. 20. & seqq. pag. 812.

Lumen glorie.
Lumen glorie excedit quemlibet intellectum creabilem. d. 7. n. 70. p. 123.

Non potest esse connaturale ulli creaturæ. n. 61. & seqq. p. 120.

Lumen glorie creatum non est necessarium simpliciter ad Deum videndum. disp. 8. num. 13. pag. 128.

Officium Luminis glorie d. 8. n. 19. p. 130.

Lux.
Lux ab primo producta. d. 33. n. 23. p. 612.

Quomodo tres primos dies recessit ante solis creationem. n. 21. pag. 611.

M

Magi.
Magorum experientie probant efficaciter esse Demones. d. 35. n. 4. & seqq. p. 654.

Magi Pharaonis verè virgas in serpentes conuerterunt. d. 42. n. 26. pag. 770.

Materia.
Materia prima non est à se. disp. 2. n. 43. p. 33.

Sunt à Deo propriè creati. d. 32. n. 4. p. 593.

Non est principium adæquatum distinctionis numerice. d. 36. n. 68. pag. 678.

Materialia singularia cognoscuntur directe ab Angelis. disp. 39. n. 76. pag. 717.

Deus non potest obire munus causa materialis. d. 32. n. 12. p. 595.

Medium.
Medium cognitionis quid sit. disp. 30. num. 39. pag. 219.

Medium cognitionis duplex: cognitum, & incognitum. d. 38. n. 1. p. 694.

Media salutis. *Vide, Auxilium, Memoria.*

Non sufficit ad memoriam præteritorum acta percepisse obiectum. disp. 38. num. 1. pag. 699.

Meritum.
Meritum Angelorum fuit simile Christo. d. 43. num. 51. pag. 798.

Meruerunt gloriam, sed non primo instanti creationis. ibid. n. 53. pag. 800.

Miraculum.
Ex miraculis naturaliter inferti potest Deum esse. d. 2. n. 53. pag. 36.

Missio.
Missio quid sit. disp. 21. n. 27. p. 587.

Datur inter personas diuinas. n. 26. p. 586.

Trium importat. num. 28. pag. 587.

Quæ personæ mitti possunt, & à quibus. num. 30. ibid.

Missio duplex, perfecta, & imperfecta. num. 32. pag. 588.

Missio est multiplex, tam ex parte effectuum, quam modi, & personarum mittentium, aut missarum. num. 33. ibid.

Missio non dicitur in ordine ad effectus naturales. ibid.

Cur potius una persona dicatur mitti, quam alia. n. 34. ibid.

Modus.
Res creatæ seipsum variè modificantur formaliter. d. 14. n. 9. p. 291.

Modus ubicationis, seu præsentie localis distinctus à parte rei est superfluus. disp. 42. num. 61. pag. 779.

Mors.
Mors pœna peccati. d. 45. n. 40. p. 838.

Eius exemptio erat beneficium gratiæ. ibid.

Vaid. tamen conueniebat animæ rationali. n. 43. pag. 839.

Motus.
Motus localis non distinguitur à substantia mobilis. d. 44. n. 82. p. 783.

Motus localis Angelorum quomodo fiat. ibid. num. 66. & seqq. p. 781.

Mundus.
Mundus desinet completa numero prædestinatorum. d. 19. n. 137. p. 405.

Mundi procreatio non fuit inno. creatione propriè dicta. d. 92. n. 14. pag. 595.

Non tamen omnes eius partes per creationem factæ sunt. num. 15. p. 596.

Non sunt æterni. disp. 37. num. 1. & seqq. p. 605.

Porphyrite ab æterno creati. ibid. num. 3. & seqq. pag. 606.

Quo ordine fuit creatus. n. 6. pag. 607.

Index Rerum:

Probatur fuisse productam successivè. sum. 7. p. 60.
Refelluntur sententia contrariæ. n. 16. & seqq. p. 610.
Græci fuerint tres primi dies, ante solis creationem. d. 21. p. 611.
Cùm Deus mundum successivè produxerit. n. 37. p. 613.

Mutatio.

Mutatio propriè quæritur. disp. 6. n. 2. p. 89.
Mutabilitas secundum cognitionem & voluntatem involuit imperfectionem. ibid. num. 8. pag. 91.

N

Natura.

Natura unde dicta, & quodupliciter sumitur. disp. 24. n. 112. p. 497.
Naturæ definitio Aristotelica explicatur. d. 25. n. 120. p. 530.

Necessitas.

Necessitas est duplex, antecedens, & consequens. d. 9. n. 32. p. 166.
Necessitas antecedens excludit libertatem, sed autem consequens. disp. 9. num. 33. & 34. ibid.
Necessitas multiplex, absoluta, & secundum quatuor: medijs, & præcepti: & in quibus differant. disput. 1. num. 40. 41. 42. p. 16.

Necessitas medijs, & præcepti aliquando coincidunt. d. 9. n. 45. p. 17.

Nomen.

Nomina sumpta ex rebus creatis quomodo Deo conveniant. disp. 3. n. 6. p. 42.
Quid requiratur ad nominis impositionem. d. 8. n. 95. & 96. & seqq. pag. 153.
Possitne à creatoris impositione Deo nomen significans quiddam re, aut comprehensivè. d. 8. n. 96. ibid.
Nomina vi impositionis non significant supra conceptum, & potestatem. disp. 8. num. 99. pag. 155.

Cæsuræ possunt aliquid Deo significare per voces. d. 8. n. 98. ibid.
In nominibus substantivis multipliciter dicitur abetur ratio formæ expressè significatæ: in adiectivis habetur ratio subiecti. disp. 5. num. 5. pag. 581.

Nomen in quo est modus finis, & quomodo enunciantur Deo, aut simpliciter. d. 31. n. 1. & seqq. p. 530.

Notio.

Notio quid & quodupliciter sit. disp. 27. n. 1. p. 548.
Notiones diuinae, & quæritur. ibid. n. 3. & seqq.
Aliud sunt notionæ, & aliud actus notionales. n. 6. p. 549.

Obiectum.

Obiectum scientiæ quid sit, & quomodo differat a subiecto. d. 1. n. 4. p. 64.

Obiectum Theologiæ principale est Deus adæquatum plura comprehendens. disp. n. 5. & seqq. ibid.

Quæ proportio requiratur inter obiectum, & potentiam. d. 8. n. 11. p. 128.

Obiectum quomodo prius scientia. disp. 9. n. 6. pag. 158.

Obiecta etiam materialia, determinant per se Angelos ad sui cognitionem. disp. 38. num. 37. pag. 703.

Obiecta externa non videntur ab Angelis ad quamvisque distantiam. n. 39. p. 704.

Obiecta remota possunt determinare Angelos ad sui cognitionem simul cum intermedijs; non tamen omnia necessario simul ab illis cognoscuntur. n. 40. ibid.

Obiecta non imprimunt Angelis species. m. 76. pag. 712.

Obiectum per se mouet, & determinat ad intuitionem. n. 75. ibid.

Species supplet vicem obiecti quoad illam motionem, & excitationem potentie cognoscantis. ibid.

Obstinatio.

Obstinatio Diæmonum quid sit, & quæ illius causa. d. 41. n. 63. & seqq. p. 821.

Error Ochami, & Gabriëlis circa illam. m. 76. pag. 825.

Odium.

Odium quid sit, & quomodo distinguatur à timore, & tristitia. d. 16. n. 34. p. 338.

Odium est duplex: abominacionis, & inimicitie. ibid. n. 35. p. 339.

Odium inimicitie includit odium abominacionis. ibid. num. 36.

Primum velle alicui malum sine odio inimicitie. ibid. num. 37.

Omnipotentia.

Omnipotentia Dei. d. 22. n. 1. & seqq. pag. 442. *Vide Potentia.*

Est necessario connexa cum possibilibus, ita ve sine illis stare nequeat. d. 19. n. 15. p. 213.

Est in medium cognoscendi possibilium. ibid. n. 19. pag. 214.

Oratio.

Orari potest Deus pro aliquo, quod sub conditione orationis præuisa dare voluit ab æterno. disp. 14. n. 40. p. 301.

Orationes nostræ offeruntur Deo per Angelos. d. 43. n. 77. p. 805.

Ordo.

Ordo virtualis inter actus diuinos. disp. 14. num. 46. p. 303.

Nulla involuit imperfectionem. ibid. num. 73. pag. 312.

Multa diuina mysteria non possunt sine tali ordine explicari, neque esse. ibid. n. 74. p. 313.

Neque præ definitio actuum liberorum. ibid. n. 75.

Non est sumendus generaliter ex naturis rerum, neque ex proportione ad finem, neque ex connexionem, & ordine, quem habent obiecta inter se, vel ex natura sua, vel ex intentione hominum operantium, sed ex parte causalitatis, vel ex parte obiecti, & subsistendi consequentia. ibid. n. 48. & seqq. p. 304. & n. 62. & seqq. pag. 308.

Index Rerum.

Illigord. et Deo intumescus. *ibid.* n. 53.
Quae inter actus intellectus, & voluntatis
cum scilicet, cum simul comparatos. *ibid.*
n. 55. & seqq. p. 306.
Scriptura & sancti Patres docent esse virtua-
lem ordinem inter actus divinos. *ibid.* n.
66. p. 309.

P.

Pactum.

Non fuit necessarium pactum Dei cum
Adamo, ut illius peccatum transfunde-
deretur in posteros. d. 45. num. 28.
Debit tamen esse constitutio. *ibid.* n. 29.
Fuit significatum Adamo pactum illud, aut
constitutio. n. 30.

Pater.

Deus tripliciter dicitur Pater. disp. 28. n. 1.
p. 555.
Probatur Patrem esse Deum. d. 23. num. 5.
p. 460.
Quo sensu Pater intelligit verbis, & diligit
Spiritu sancto? d. 24. n. 4. p. 472.
Paternitas notionalis est prima proprietates
prima personae Trinitatis. d. 28. num. 3. p.
555.
Conuenit illi immediate ratione intelligen-
tia. *ibid.* n. 4.
Pater est aliquo modo principium, & fons
totius Deitatis. n. 18. p. 558.
Dicitur etiam ab aliquibus initium, & causa
& auctor Filii. n. 20. & seqq. p. 558.

Peccatum.

Cur peccatum non imputatur Deo concu-
renti. d. 4. n. 17. p. 71. & d. 34. n. 32. p. 623.
Deus concurrit solum ad materiale peccati.
d. 34. n. 33. p. 624.
Deus non praescit peccata in praedefinitione
negatiua. d. 11. n. 53. p. 237.
Sola etiam notitia decreti permissiui non
sufficit. *ibid.* n. 57. p. 237.
Deus non potest velle peccatum quia tale. d.
13. n. 21. p. 280.
Neque vult simpliciter, aut amat materiale
peccati intrinsicè malum, licet ad id concu-
rrat. *ibid.* n. 23. & 29. p. 282. & 283.
Deus habet ius concurrendi ad actus malos.
d. 34. n. 99. p. 641.
Neque illud est Deo indignum. *ibid.* num.
102. p. 642.
Nec tamen impellit ad peccandum. n. 90.
p. 639. & d. 11. n. 30. p. 226.
Verbum incarnatum non potest permittere
peccatum in natura assumpta. d. 4. num.
106. p. 643.
Actus intrinsecè mali & peccaminosi non
sunt tales respectu cuiuscumque. *ibid.* n. 98.
p. 641.
Qui peccauit non tenetur statim agere pen-
itentiam. d. 17. n. 32. & seqq. p. 351.
Teneaturne ex iustitia satisfacere Deo. *ibid.*
n. 35. p. 352.
Peccatum Angelorum quale fuerit. d. 44. n.
1. & seqq. p. 808.

Non fuit necessarium pactum Dei cum
Adamo, ut illius peccatum transfunderet
in posteros. d. 45. num. 28. p. 835.

Debit tamen esse constitutio, & plus quam
praecipuum simplex. n. 29. num. 29.
Probabilius est Deum significasse illam con-
stitutionem Adamo. n. 30. p. 836.

Perfectum, & Perfectio.

Perfectum quid dicatur, & quotupliciter.
d. 4. n. 10. p. 68.

Perfectio simpliciter simplex, & perfectio
secundum quid. *ibid.* n. 11. p. 69.

Perfectiones creaturarum quomodo sint in
Deo. n. 12. & 13. *ibid.*

Permissio.

Permissio duplex est, & quis affectus in Deo
viriique respondat. disp. 15. num. 17. pag.
325.

Perseuerantia.

Perseuerantia pendet à vera cooperatione,
& cadit sub meritum de congruo. d. 19. n.
131. p. 398.

Persona.

Nomen personae est nomen totius. d. 25. n.
12. p. 538.

Quomodo differat subsistente & supposito.
n. 14. p. 539.

In Deo est veritas propria ratio personae. n.
17. *ibid.*

Hoc habet formaliter à relationibus. n. 18.
ibid.

Nomen personae praesumptum non sig-
nificat relationem. n. 41. p. 547.

Personae diuinae possunt concipi confusè, vt
personae, non concipiendo expressè rela-
tiones. n. 38. p. 544.

Essentia diuina, abstracta à personalitatibus,
non habet communem subsistentiam. n. 19.
p. 540. & n. 23. p. 541.

Quomodo sine illis est perfectio. n. 26. p. 542.

Pena.

Pena duplex, quae in sensu. d. 44. num. 3.
p. 815.

Pena agnis demonstratur à iuribus separa-
tum qualiter sit. n. 42. & seqq. *ibid.*

Deus punit aliquando per sanctos Angelos,
sapius verò per malos. *ibid.* n. 85. p. 828.

Penitentia.

Penitentia non fuit concessa damnatis.
d. 44. n. 30. & seqq. p. 814.

Non sunt illius incapaces naturae, pos-
suntque aliquatenus tractare peccatum
se committunt. *ibid.* n. 23. p. 821.

Possibilia.

Res vt possibiles minus possulant, quam vt
future conditionae; & haec minus, quam
vt futurae absolute. d. 9. n. 92. p. 184.

Possibilia cognoscuntur immediate à Deo,
atque etiam mediate. disp. 10. num. 2. &
4. p. 208. & 209.

Quid intelligatur nomen possibile. d. 22.
n. 16. p. 445.

Possibilitas creaturarum contingit in perfe-
ctione essentiae diuinae. *ibid.* n. 17.

Res possible habet esse possibile secundum
quod possunt cognosci immediate. d. 10.
n. 12. p. 211.

E E c c

Possibilia sunt necessariò connea cum Dei omnipotentia, ita vt, illis sublati, stare frequat. n. 15. p. 213.
 Quomodo maior sit necessitas vt Deus sit, quam vt creatura sint possibles. ibid.
 Possibilia, cognoscuntur a Deo in sua omnipotentia. p. 19. p. 214.
 Pontificum collectio probatur. d. 22. n. 18. & seqq. p. 446.

Potentia.

Potentia Dei ratione differt ab eius intellectu, & voluntate. d. 22. n. 2. p. 443.
 Non potest exauriri. n. 13. p. 445.
 Eius obiectum est omne possibile. n. 14. ibid.
 Potentia obedientialis non potest eleuari ad operandum. d. 32. n. 22. p. 597. & num. 30.
 p. 599.
 Potentia vnde specijficatur. d. 37. n. m. 9. p. 68.
 Differentia potentiarum, & habituum non sumitur solum ex obiecto. ibid. num. 31. p. 692.
 Potentia executiva Angelorum quid sit, & ad quid valeat. d. 42. n. 7. & seqq. p. 763.

Præceptum.

Præceptum est voluntas sola eius quod præcipitur. d. 15. n. 12. p. 324.
 Velitne Deus quidquid præcipit. ibid. n. 14. p. 325.

Prædefinitio.

Decretum prædefiniens quid sit. d. 11. n. 42. p. 232.
 Prædefinitio actuum liberæ futurorum non est ratio sufficiens eos cognoscendi. n. 47. & seqq. p. 234.
 Neque Deus prædefinit peccata, quæ tamen præcipit. n. 51. p. 236.
 Si Deus prædefiniat peccatum efficaciter, esset auctor peccati. ibid.
 Prædefinitio actuum liberorum non potest esse, neque explicari sine ordine virtuali inter actus divinos. d. 14. n. 75. p. 30.
 Scientia media est Deo necessaria ad dirigendam efficaciter prædefinitioem actuum liberorum. d. 9. n. 76. p. 180.
 Prædefinitio negatiua non est Deo medium præsciendi peccata. d. 11. n. 55. p. 237.
 Non ignoratur prædefinitio omnium bonorum operum. 1. Quia superflua. 2. Quia impossibilis. 3. Quia plurima. 4. Quia distantia rationi prudentiæ, & doctrina Patrum de prædicatione, & sententia congruit libertati creaturarum, & fædam esse, p. calet in Scriptura, & Patribus: & continet eadem commodam, quæ prædefinitio antecedens. d. 10. n. 74. & seqq. p. 387.

Prædestinatio.

Prædestinatio diuine sumitur a Scriptura & Patribus. 1. Prout extenditur etiam ad malum. 2. Prout tatum pertinet ad finem bonum. 3. Pro decreto efficaci ad supernaturalia in ordine ad gloriam. 4. Pro decreto absoluto, & efficaci dandi gloriam. 5. Pro preparatione gratiæ & medijs efficacius distincta ab efficiente, quæ est intentio efficiendæ dandi gloriam. d. 19. n. 1. & seqq. p. 365.

Prædestinatio completa, & recepta. ibid. n. 9. p. 366.

Alia acceptio huius vocis præcellentia quadam prædestinati, conficta a Catharino, rejicitur. ibid. n. 14. p. 368.

Deus homines & angelos prædestinat ad gloriam. n. 16. ibid.

Hæresis Caluini de prædestinatione, ibid. n. 17. p. 369.

Sententia Thomæ istarum de prædestinatione, & reprobatione antecedente. n. 21. p. 370.

Alia sententia de antecedente prædestinatione positua, & reprobatione negatiua. n. 28. & seqq. p. 372.

Vera sententia Deum consequenter tantum prædestinasse, & reprobasse. nu. 31. & seqq. p. 373. & l. 14. n. 67. p. 310.

Probat ex Scriptura Deum voluisse dare gloriam propter bona opera, non solum ordine executionis, sed etiam ordine intentionis. d. 19. n. 33. & seqq. p. 375.

Electio, & prædestinatio consequens probatur ex sanctis Patribus. num. 44. & seqq. p. 378.

Idem probatur rationibus Theologicis. n. 56. & seqq.

Ex contraria sententia sequitur Deum antecedenter excludere reprobos positua implicite, & æquiuale. n. 58.

Et non habet sinceram voluntatem saluandi reprobos, seligereque illis de industria media incongrua. n. 59.

Sententia contraria non est conformis generalibus Dei promissionibus. n. 57.

Et rejicit Dei iustitiam, bonitatem, & misericordiam. n. 65. p. 379.

Et officit bonis moribus. n. 70. p. 381.

Officit etiam animarum zelo. n. 71. ibid.

Estque minus consentanea liberae nature electorum. n. 72. p. 382.

Deus non voluit sincerè Adæ perseverantiam iuxta illam doctrinam. num. 73. ibid.

Soluuntur obiectiones ex Scriptura pro prædestinatione antecedente. nu. 81. & seqq. p. 385.

Soluuntur argumenta ex Patribus. n. 109. & seqq. p. 392.

Ostenditur Augustinum non fuisse in contraria sententia. num. 114. & seqq. pag. 393.

Dilucuntur rationes aduersariorum. n. 132. & seqq. p. 398.

Deus non habet duplex decretum saluandi electos. d. 34. n. 64. p. 632.

Quod paruulorum aliqui notantur ante baptismum, alij post, non probat antecedentem prædestinationem. d. 19. n. 137. p. 399.

Prædestinatio nostra quomodo sit cum prædestinatione Christi comparanda. ibid. n. 145. p. 406.

Quæ causæ admirandi in prædestinatione. n. 144. p. 401.

Gratiæ, & iustitiæ in prædestinatione. n. 142. p. 400.

MARTINI
 NEUS
 IN-PA-
 D-VI
 U.

Index Rerum.

Deus specialiter bene voluit omnibus prædestinatis, etiam antecedenter. n. 145. ibid.
 Quare Deus non dat omnibus auxilia congrua. n. 146. p. 401.
 Deus communiter se accommodat cursui rerum in auxiliis suppeditandis. ibid.
 Non eligit gratias incongruas præ congruis, ceteris paribus. n. 149. p. 402.
 Deus non eligit media ut congrua, vel incongrua. n. 150. p. 402.
 Differentia magna est inter electionem antecedentem & consequentem. cum. 152. d. 403.
 Nulla pura creatura fuit antecedenter prædestinata. n. 160. p. 404.
 Qualis fuerit intentio totius numeri saluandorum. n. 265. p. 405.
 Quæ fuerit prima intentio specialis Dei circa electos. n. 168. p. 406.
 Mundus definit completo numero prædestinatorum. n. 167. p. 405.
 Scientia simpliciter intelligentiæ est prior decreto prædestinationis. disp. 20. num. 2. p. 307.
 Atque etiam scientia conditionalis circa objectum decreti prædestinationis. ibid. n. 3. & 4.
 Non est Deo necessarius actus imperij ad prædestinandum. ibid. n. 6. p. 408.
 aliqua scientia visionis fuit prior decreto prædestinationis, & eiusque executionem multiplex tunc scientia præcedit. n. 7. & seqq. p. 409.
 In prædestinatione intentio finis distinguitur ab electione mediolorum, eamque præcedit. n. 137. & seqq. p. 410.
 Electio mediolorum prædestinationis non differt ab usu in Deo. n. 18. p. 411.
 Deus non intendit gloriam efficaciter omnibus prædestinatis in eodem instanti rationis. n. 20. ibid.
 Angeli non fuerunt prius prædestinati quam homines. n. 21. ibid.
 Electio omnium mediolorum non fuit facta in eodem signo rationis: ut neque etiam electio sericiterum, quæ nunc est. n. 24. & 25. p. 412.
 Deus antecedenti voluntate saltem omnibus expetiuit. ibid. n. 26. & seqq. p. 412.
 Voluntas Dei antecedens saluandi omnes non fuit simpliciter efficax: fuit tamen aliquatenus. d. 20. n. 36. p. 416.
 Deus constituit omnibus, etiam paruulis media salutis. n. 37. p. 417.
 Culpa aliquis semper stat, quod paruuli moriantur sine Baptismo. n. 38. ibid.
 Error Gabrielis, & Caietani de paruulis in utero morientibus. n. 39. ibid.
 Non desunt Ethnicis media sufficientia ad salutem. n. 40. ibid.
 Si sequantur lumen rationis, vocantur ad conversionem. n. 40. 41. & 42. p. 418.
 Deus nullo tempore defuit hominibus vocandis, & iuuandis. num. 43. & seqq. ibid.
 Neque deserit totaliter peccatores. num. 49. p. 419.

Deus non omnes æqualiter diligit, etiam antecedenter. n. 51. p. 420.
 Estque aliquod discrimen antecedens inter media electis, & reprobis destinata. num. 53. p. 421.
 Dilectio specialis electorum in quo consistat antecedenter. n. 57. p. 423.
 Auxilia efficacia non inferunt necessitatem operandi. n. 58. ibid.
 Antecedens dilectio specialis electorum non fuit efficax. n. 60. p. 424.
 Non omnes saluantur per propria merita. n. 65. p. 425.
 Voluntas antecedens saluandi omnes est sufficientis, & sola quodammodo. n. 66. p. 425.
 Quomodo numerus saluandorum sit determinatus. n. 7. p. 426.
 Nostra prædestinatio non est nobis cærsa. n. 68. ibid.
 Numerus electorum est exiguus præ numero reproborum: maior tamen est actu fidelium. n. 69. ibid.
 Certitudo prædestinationis quomodo concilietur cum libertate arbitrij. n. 70. ibid.
 Qui sint effectus prædestinationis. num. 71. p. 427.
 Prædestinatus non est causa meritoria totius suæ prædestinationis. disp. 21. num. 2. pag. 429.
 Prædestinatus potest esse causa meritoria alterius partis suæ prædestinationis. num. 10. p. 430.
 Nulla pura creatura est alteri causa meritoria suæ prædestinationis. num. 27. pag. 435.
 Potest tamen vnus alteri mereri suam prædestinationem ex parte. n. 29. ibid.
 Christus est causa meritoria totius nostre prædestinationis: meruitque ipsam destinationem hominibus ad gloriam. n. 35. p. 436.
 Non meruit comparatiue vniuersaliter, ut hæc potius, quam illa datur auxilia. n. 40. p. 438.
 Neque etiam meruit sine causa, & omnes vocentur congruè, aut recipiant sacramenta. n. 44. p. 439.
 Christus est causa electionis, licet non decretionis. n. 47. p. 440.
 Deus non premouet efficaciter ad actus malos. d. 11. n. 20. p. 226.
 Iulij blasphemia de prædestinatione, & necessitate illa a hominibus à Deo ad peccatum & perditionem. disp. 19. num. 19. p. 369.
 Præterita non possunt cognosci naturaliter ab Angelis sine aliquo medio cogito, vel incognito. disp. 39. num. 28. p. 719.
 Principia Theologiæ quænam sint. d. 1. n. 37. p. 15.
 Eorum vsus & auctoritas. ibid. n. 38. & 39. p. 15. & 16.
 Patet est quodammodo principium totius Deitatis. d. 28. n. 38. p. 538.
 E Beo 4.

Index Rerum.

- Ejus potest dici principium Spiritus fan-
cti. n. 21. *ibid.*
Principium rationis rerum quodam fue-
rit. d. 33. n. 1. & seq. p. 605.
Prioritas.
Prioritas realis est duplex; in quo, & a quo.
d. 24. n. 94. p. 493.
Prioritas rationis, seu virtualis est similiter
duplex, in quo, & a quo. *ibid.*
Prioritas originis datur inter personas diui-
nas, & quid illa sit. disp. 31. n. 14. &
seqq. p. 584.
Prioritas rationis inter cognitiones diuinas.
d. 109. n. 20. p. 214.
Ordo prioritatis inter actus diuinos. d. 10.
n. 17. p. 213. & d. 14. n. 46. & seq. p. 303.
Vide D. S. Ordo inter actus diuinos.
Prinatio.
Quid sit, quatio, & modo concipienda.
d. 9. n. 3. p. 160.
Processio, & productio.
Processio personarum diuinarum. d. 24. n. 1.
& seq. p. 471. *Vide Trinitas.*
Quis non potest producere seipsum. d. 24.
n. 38. p. 460.
Principium formale, & terminus formalis
productionis quid sint, *ibid.* n. 35. p. 478.
& n. 43. p. 481.
Propositio.
Propositio per se nota quid sit. disp. 2. n. 61.
p. 39.
Verus sensus huius axiomatis, *Ex eo quod res
est, vel non est, propositio est vera, vel fal-
sa.* d. 3. n. 24. p. 48.
Rationes formales precise conceptae non
sunt ad se invicem predicandae. *ibid.*
Propositiones de futuro contingenti sunt de-
terminatae verae, vel falsae. d. 9. num. 21. &
seqq. p. 163.
Propositiones hypotheticae sunt duplices.
ibid. n. 41. p. 168.
Quid requiratur ad eorum veritatem. *ibid.*
Propositiones conditionatae de futuro signi-
ficantia sunt determinatae. *ibid.* n. 134. pag.
297.
Propositiones hypotheticae aequivalent ab-
solutis quoad veritatis alicuius enuncia-
tionem. n. 155. p. 205.
Providentia.
Probat in Deo esse providentiam. disp.
18. n. 1. & seqq. p. 355.
Providentia includit ad omnia, intendens, &
voluntatis, atque etiam executionis. *ibid.*
n. 4. p. 357.
Finis potest dupliciter inveni per providen-
tiam. *ibid.* n. 2. p. 358.
Finis & media providentiae divinae sunt mul-
tiplici. n. 15. *ibid.*
Providentia est multiplex, generalis, specia-
lis, naturalis, supernaturalis. *ibid.* num.
16. p. 359.
Est subordinatio inter fines per providen-
tiam diuinam intentes. *ibid.* n. 17. & &
19.
Deus habet providentiam rerum omnium.
ibid. n. 20. p. 360.
Deus non providet omnibus creaturis quom-
modolibet. n. 27. *ibid.*
Non providetur, nisi dentur media ad finem
sufficientia. *ibid.* num. 22.
Executio providentiae divinae partim a Deo
est, partim a Creaturis. *ibid.* n. 23. & seqq.
Sine providentia necessaria in Deo ex sup-
positione creationis rerum. *ibid.* n. 27.
p. 361.
Providentia Dei non imponit necessitatem
rebus creatis. *ibid.* n. 28.
Possunt homines aliquo modo se subtrahere
divinae providentiae, vel se magis illi subi-
icere. *ibid.* n. 29.
Providentia favorabilis versatur circa meli-
ores fines: & aliquando coincidit cum per-
missiva. *ibid.* n. 30. & 31. p. 362.
Sine creatio pars providentiae. *ibid.* n. 32.
& seqq.
Purgatio.
Purgatio, & perfectio Angelorum est idem,
ac infumigatio. d. 39. n. 92.
p. 735.
Q.
In predicatis quantitatis non valet illatio
singulis ad unum in infimo: scilicet autem
in aliis. disp. 2. n. 25. & seqq. praecipue
verò. n. 31. & 32. n. 27. & 29.
Explicatur axioma, *Quae sunt eadem unum tenent,
sunt eadem inter se.* disp. 26. n. 73. p. 518.
R.
Relatio.
Relata categorica sunt simul natura, &
cognitione. disp. 10. n. 37. p. 218.
Relatum transcendentale potest esse prius
natura, & tempore, correlato; multoque
magis potest illi esse medium cognitionis.
ibid. p. 219.
Relationes reales sunt in Deo. disp. 25. nu.
2. & seq. p. 501.
Illae sunt transcendentales, habent tamen
multa similia categoricis. *ibid.* num. 16.
& 17. p. 504.
Relationes categoricae non sunt verae & rea-
les. *ibid.* n. 19. & seqq. p. 505.
Relationes diuinae distinguuntur ratione ab
essentialibus. n. 25. p. 506.
Relationes personales non distinguuntur in
re a natura diuina. n. 31. p. 508.
Neque includuntur formaliter in essentialibus.
n. 39. p. 509.
Includunt essentialiam saltem implicite, num.
51. & sequentibus, p. 512.
Possunt concipi & significari nominibus ab-
stractis. n. 68. p. 516.
Relationes diuinae sunt perfectiones, sed
non simplices. n. 97. & seq. p. 524.
Sunt infinitae secundum quid, & pares per-
fectione. n. 106. & 107. p. 526.
Sunt modi essentialis diuinae. n. 112. p. 527.
Non sunt pure modi, nec pure hypostasies. n.
119. pag. 522.
Sunt plures res. n. 122. p. 520.

Index Rerum.

Relationes transcendentales non supponunt ex-
tra mundum. d. 26. n. 47. p. 54.
Relatio Filij distinguere illum à Spiritu fan-
cto, & similiter relatio Patris distinguere
Patrem ab illo. ibid. n. 47.

Reprobatio.

Deus non potest antecedenter & à se solo re-
probare positivè. d. 14. n. 70. p. 311.
Reprobationis causa & effectus. d. 21. n. 49.
p. 440.

Deus neminem reprobat antecedenter, ne-
quidè negativè. d. 19. n. 31. & seqq. p. 373.

Revelatio.

Revelationes divinarum non sunt omnes eius-
dem speciei. d. 1. n. 34. p. 14.

Revelationum certitudo formalis, seu quoad
nos, pendet ab argumentis credibilitatis.
ibid. n. 39. p. 16.

Revelatio evidenter à Deo facta parit no-
titiã evidentem reuelati. disp. 27. n. 21.
p. 553.

Scientia.

Scientia subalternans, & subalternata. d. 1.
n. 22. p. 13.

Scientia est relatiua ad suum obiectum. d. 9.
n. 5. p. 158.

Obiectum quomodo prius scientia. ibid. n. 6.
Patres reprehendunt in Semipelagianis ma-
lum vsum scientia conditionata. d. 9. nu-
m. 65. p. 177.

D. Thomas agnoscit in Deo scientiam con-
ditionatam. ibid. n. 67.

Scientia conditionata pertinet ad scientiam
visionis, aut simplicis intelligentia late
sumptam, & ad scientiam naturalem, vel
liberam. n. 68. p. 178. & n. 98. p. 185.

Scientia media est Deo necessaria ad dirigenda
antecedentem, & efficacem prædefini-
tionem actuum liberorum. n. 76. p. 180.

Dirigit etiam Dei concursus cum causis li-
beris. d. 34. n. 42. & seqq. n. 57. p. 63.

Scientia simplicis intelligentia est prior sci-
entia mediã, & scientia mediã est prior
scientia visionis. d. 9. n. 99. p. 185.

Scientia simplicis intelligentia circa possi-
bilium est prior decreto ea producendi. ibid.

Directio plurimorum decretorum Dei non
potest sine vñ scientia mediã explicari.
n. 101. & seqq. p. 186.

Scientia media inferuit multis dei decretis
explicandis. ibid.

Duo illustria loca Magistri in fauorem sci-
entia mediã. ibid.

Testimonium D. Thomae in fauorem eius-
dem scientia. ibid. n. 104. p. 187.

Testimonium D. Bonaventurae pro eadem
scientia. d. 9. n. 106. p. 188.

Soluuntur argumenta contra scientiam me-
diam. n. 108. & seqq. p. 188.

Scientia media in Deo caret omni imperfe-
ctione. n. 115. p. 189.

Scientia media quomodo vera. n. 118.

Scientia media cur dicatur verari circa libe-
rè futura, & cur vocetur mediã. nu. 112.
p. 190.

Scientia media cur Deo necessaria. nu. 115.
p. 194.

Scientia mediã est prior scientia visionis or-
dine necessitatis, & subsistendi consequen-
tia; atque etiam prioritate causalitatis
quando dirigit decretum Dei circa futura
absolutè. n. 116. p. 191.

Scientia triplex in Deo. n. 121. p. 193.

Sine scientia mediã certitudo prædefinitio-
num non potest consistere cum libertate
creaturarum. n. 122. p. 193.

Non ideo res sunt futurae quia præsciuntur
Deo, sed præsciuntur quia futurae sunt.
n. 130. p. 195.

Non provenit ex scientia diuina id quod vo-
luntas liberè facit. n. 132. p. 196.

Scientia visionis non est causa rei præuisa.
n. 133. p. 197.

Scientia Dei contingens pendet virtualiter
ab obiecto, seu potius illud præsupponit
ordine rationis. ibid.

Expenduntur loca Scripturae in fauorem
scientia mediã, & refutantur efferri. d. 1.
n. 141. & seqq. p. 199.

Refelluntur Obiugia circa Patrum auctori-
tatem, & rationes allatas pro scientia me-
diã. n. 149. & seqq. p. 203.

Scientia mediã est necessaria, vt satisfiat
multis questionibus Ethnicorum. ibid.

Multa sequuntur absurda ex negatione sci-
entia conditionatae: vt quodd Deus non possit
certo respondere inter rogatus de liberis
eventibus hypotheticis: quod respondenti
absolutè, non teneamus certo credere,
&c. d. 9. num. 152. & 153. p. 204.

Scientia mediã est magis perfectio. n. 154.
p. 205.

Deus per solam scientiam possibilium non
est certus de eventibus liberè futuris; ne-
que per scientiam visionis aularum ante-
cedentium. n. 155. & n. 157. p. 205. &
206.

Scientia mediã supponit decretum conditio-
natum. n. 160. p. 207.

Soluuntur argumenta contra scientiam in-
mediatam possibilium. disp. 16. num. 6.
p. 209.

Explicantur testimonia Patrum contra ean-
dem allegata. ibid. n. 10. p. 210.

Scientia possibilium est causa rerum, sed
non scientia futurorum. disp. 11. num. 40.
p. 231.

Scientia visionis, & simplicis intelligentia
quid sit. disp. 12. num. 1. & seqq. pag.
255.

Scientia Dei multiplex. ibid.

Scientia visionis non est causa rerum, sed
scientia simplicis intelligentia. ibid. nu-
m. 40. p. 254.

Scientia visionis circa res creatas est po-
terior earum productione & existentia.
ibid.

Scientia visionis purè contemplatur res vi-
sibiles. ibid.

...as, ideoque non imponit necessitatem
 antecedentem ut sicut. disp. 12. num. 44.
 p. 266.
 Probatur ex Patribus, & ex D. Thoma sen-
 tentiam visionis non esse causam rerum. *ibid.*
 num. 42. & sequq. usque ad 50. p. 265. &
 269.
 Idem probatur ratione. nu. 51. & 52. p. 268.
 & 269.
 Explicantur Patres, sibi dicere videntur,
 se ipsam visionis esse causam rerum. *ibid.*
 num. 55. p. 270.
 Soluuntur alia argumenta aduersariorum.
ibid. num. 56.

Sensus.
 Sensus perceptura mystice valere potest ef-
 ficaciter ad argumentandum. d. 1. nu. 38.
 p. 16.
 Quod duplex sit Scripturae sensus. d. 1. in pra-
 f. p. 4.
Sensus.
 Sensus non possunt eleuari extra suum ob-
 iectum. d. 7. n. 15. p. 108.
 Non potest creari sensus corporeus, qui sit
 copiosus obiecti spiritualis. *ibid.* n. 16.
 Sensus non distinguuntur ab organo. d. 37. n.
 11. p. 685.
 Actus sensuum distinguuntur realiter ab ho-
 mine. *ibid.* n. 21. p. 689.
 Sensus animalium specie diuersorum diffe-
 runt specificè. n. 29. p. 691.

Serpens.
 Serpentes possunt opera dianoia fieri, &
 alia animalia imperfecta. d. 2. n. 25. &
 26. p. 770.
 Serpens tentatio qualis fuerit. d. 45. n. 16.
 p. 833.
 Serpentis nomen quare sapientius tribuitur dia-
 bolo in Script. n. 18. *ibid.*

Signum.
 Signa diuinae voluntatis sunt quinque, pra-
 ceptum, permissio, prohibitio, consili-
 um, & executio. d. 15. n. 11. & sequq.
 p. 24.
 Voluntas signum Dei quod sit. *ibid.*
Similitudo.
 Similitudo potest dici de personis diuini-
 tas in essentia. d. 31. n. 11. p. 583.
 Relatio sui in uinum non est realis. num. 13.
ibid.

Simplicitas.
 Simplicitas consistit. disp. 4. n. 3. p. 61.
 Simplicitas est modus ostendi perfectior.
ibid.
 Quomodo Deus inueniat. *ibid.* num. 1. &
 sequq.

Species.
 Angeli cognoscunt directe singularia mate-
 rialia. d. 39. n. 17. p. 777.
 Cognoscunt directè singularia. *ibid.* n.
 18.
 Non tamen cognoscunt quidditative, aut
 intuitive omnes actiones naturales primum
 singularium, siue materialium, siue imma-

terialium. *ibid.* n. 19. *ibid.*
Somnus.
 Somnus Agami mysticus & extaticus. d. 25.
 num. 8. p. 831.

Spatium.
 Spatium imaginarium non est reale, nec
 ullum datur spatium infinitum praeter
 Deum. disp. 5. n. 22. & 25. p. 79. & 80.
 Spatia imaginaria sunt fictitia, & que ac tem-
 pus imaginarium. disp. 6. n. 3. p. 97. &
 d. 32. n. 6. p. 594.

Species.
 Species impressa non est necessaria ad Deum
 videndum, neque datur re ipsa. disp. 8. n.
 16. p. 1290.
 Species non concurrunt effectiue ad cogiti-
 onem. *ibid.*
 Species Dei impressa dari potest. disp. 8. n.
 20. p. 131.
 Non foret comprehensua. n. 21. *ibid.*
 Species impressa non est semper immateria-
 lior obiecto. n. 22. p. 132.
 Species impressa Dei foret Angelo inuisibi-
 lis naturaliter. num. 24. *ibid.* *lem.*
 Species expressa producitur ab intelligente.
 n. 25. *ibid.*
 Species impressa non sufficit ad visionem ob-
 iecti. n. 30. p. 134.
 Species impressa non tam perfecte determi-
 nat, quam obiectem ipsum, neque tam
 viam praeparat eius cognitionem, n. 33. p.
 135.

Species sunt necessariae ad recordationem
 obiectorum antea perceptorum. disp. 38.
 n. 5. p. 699.
 Species quomodo Angelis necessariae, & cur
ibid. n. 10. & sequq. p. 697.
 Species Angelicae non modificantur ad pra-
 sentiam obiectorum. num. 38. p. 704.
 Undenam Angelis species intelligibiles. n.
 45. & sequq. n. 705.
 Quales sint illae species, & ad quid valeant.
 n. 61. & sequq. p. 709.
 Potest eadem species multa, & diuersa re-
 presentare. n. 69. p. 711.
 Solae species non sufficiunt ad notitiam in-
 tuitiuam. n. 71. *ibid.*
 Species sunt obiecti quoad moti-
 onem, & excitationem potentiae cog-
 noscitiuae. n. 75. p. 712.
 Species non imprimuntur Angelis ab obie-
 ctis. n. 76. *ibid.*
 Possunt imprimi species rerum futurarum,
 ut realium, atque etiam praeteritarum. n.
 77. *ibid.*
 Species Dei propria non est conaturalis
 Angelis. d. 39. n. 15. p. 716.

Species conceptuum suorum non im-
 muntur ab Angelis loquentibus. *ibid.* n.
 83. p. 733.
 Neque fuerunt illi infusa ab initio species,
 quibus figuram possent alii alios alio-
 qui discernimode. n. 86. p. 734.
 Virtus recipiendi species ad plura simul ex-
 tenditur, quam virtus cognoscendi. d.
 40. n. 13. p. 741.

MARTIN
 NEUS
 DE...
 D. VI
 II.

Index Rerum

Spes proprie & stricte sumpta non copuenit
Dee. ^{disp.} 16. n. 33. p. 338.

^{Spiratio.} Spiratio actiua non est rationalitas. d. 20.
n. 21. p. 540.

Per locum intrinsecum potest vis spirandi
esse in vnica persona. ^{disp.} 30. num. 36.
p. 575.

Ille tamen amor notionalis non foret idem
cum Spiritu sancto qui nunc est. num. 37.
ibid.

Necque vis illa spirandi foret eadem que
nunc est. n. 38. ibid.

Pater est principium comolum spirandi
formaliter, & Filius similiter. num. 44.
p. 577.

Vis spirandi differt virtualiter à virtute ge-
nerandi, & ab eius termino. ^{disp.} 30. nu.
23. p. 572.

^{Spiritus.} Nomen spiritus & spiritalis quid significet.
d. 36. n. 10. p. 663.

Spiritus habent per se ipsos formaliter ex-
tensionem virtuales. ^{disp.} num. 30.
p. 82.

Distant, & indistant per se ipsos, sicut que
sunt intrinsecum. ^{ibid.} n. 31.

^{Spiritus sanctus.} Spiritum sanctum esse Deum probatur ex
Scriptura. d. 27. n. 7. p. 460.

Qua via procedat. d. 24. p. 35. & seqq.
p. 479.

Cur non sit Filius, neque generetur. ^{ibid.} nu.
180. & seqq. p. 494.

Prius est amans notionaliter, quam intelli-
gens. n. 13. p. 497.

Procedit à Patre, & Filio. d. 30. n. 1. &
seqq. p. 566.

Non distinguitur realiter à Filio, nisi pro-
cederet ab illo. ^{ibid.} n. 13. p. 569.

Distinguitur tamen à Patre, quamvis non
immediate ab illo procederet. num. 15.
p. 570.

Si non procederet à Filio non esset idem
qui nunc est. n. 17. ^{ibid.}

Opponitur relatiue Patri, & Filio, etiam quà
talibus. n. 18. ^{ibid.}

Non procedit tamen immediate à Patre, &
Filio, quà talibus, sed prout sunt vnus spi-
rator. n. 21. p. 571.

Spiritus sanctus per se requirit duas perso-
nas spirantes. n. 32. p. 574.

Cur tertia persona vogetur Spiritus sanctus.
n. 45. p. 577.

Cur etiam amor. n. 46. ^{ibid.}

Cur etiam doctrina. n. 48. p. 577.

Quo scilicet Pater & Filius se diligant Spiritu
sancto. n. 46. p. 577.

Spiritus sanctus potest dici aliquatenus ima-
go sui principij. n. 49. ^{ibid.}

Non tamen est imago omnino, quà Fi-
lius. n. 52. p. 579.

Subiectum Theologiae principale est Deus
adaequatum multa alia complectitur.
^{ibid.} n. 8. p. 6.

Subiectum quo sensu dicatur non probari à
scientia, sed supponi. n. 15. p. 9.

^{Subsistentia.} Subsistentia differt aliquatenus à natura. d.
26. n. 1. p. 535.

Non est negatio dependentiae. n. 2. ^{ibid.}

Non est ipsa rei existentia. n. 3. ^{ibid.}

Neque existentia & characteristica pro-
prietates. n. 4. ^{ibid.}

Neque totalitas naturae substantialis. nu.
5. ^{ibid.}

Neque actio creaturae. ^{ibid.}

Est complementum existentiae naturae sub-
stantialis, aptae ad se. num. 6. p. 536.

Quid sit effectus formalis subsistentiae. n. 8.
p. 537.

Non repugnat id quod est in alio
vt in toto. n. 9. & 10. p. 537. & 538.

Anima rationalis subsistit. n. 10. p. 538.

Suppositum & persona est nomen totius nu.
12. ^{ibid.}

Plus est subsistentiae in homine, quam in
bruto, & aliis compositis substantiis. ^{ibid.} n.
13. ^{ibid.}

Quomodo distunt subsistens, suppositum
& persona. n. 14. p. 539.

Subsistentia communis non est in Deo, sed
triplex relatiua. p. 19. & 20. p. 540.

Subsistentia non est perfectio simpliciter
simplex. n. 30. p. 542.

Non est vi agendi in rebus. n. 31. p. 543.

Incommunicabilitas subsistentiae non ex-
dit quamcunque communicabilitatem. n.
34. p. 544.

Subsistentium proprium est creati. ^{disp.} 32.
n. 18. p. 546.

Probabilius est substantiam non distingui in-
te à natura. d. 36. n. 28. p. 668.

Respondetur instanti summo ex mysterio
Incarnationis. ^{ibid.} n. 29.

Solunt alia substantia ex mysterio Imita-
tione. n. 30. p. 669.

^{Substantia.} Substantia creata possunt immediate produ-
cere accidentia. ^{disp.} 37. n. 8. p. 684.

^{Superbia.} Superbia fuit primum peccatum angelor-
um. d. 42. n. 1. p. 808.

Quid illa esse multiplex. ^{ibid.} nu. 7. p. 809.

^{Supernaturalis.} Supernaturalis est duplex: quoad substan-
tiam, & quoad modum. ^{disp.} 39. n. 95.
p. 436.

Supernaturalia quoad substantiam sunt natu-
raliter ignota Angelis, scilicet autem su-
pernaturalia quoad modum. num. 96. &
seqq. ^{ibid.}

Adus proprie supernaturales non cognos-
cuntur naturaliter ab Angelis distincte, &
perfecte. n. 73. p. 75.

^{Syllogismus.} Syllogismus vi Naturae. ^{disp.} 3. n. 1.
& seqq. p. 24.

Index Rerum.

Forma syllogistica in quo fundetur d. 25.
num. 76. pag. 58.

T.

Tentatio.

Tentatio duplex est: seductionis, & probationis. disp. 44. n. 84. p. 88.

Non omnis tentatio seductionis est a Dæmone. n. 86. *ibid.*

Tentatio primorum parentum qualis. disp. 45. n. 16. & seqq. p. 82.

Theologia.

De Theologia utilitate, & dignitate multa dicuntur in præfatione totius operis.

Theologia unde tract. disp. 1. n. 1. p. 5.

Sumitur dupliciter. n. 1. n. 2. & 3. *ibid.*

Eius subiectum, & obiectum. *ibid.* n. 7. & seqq. p. 6.

Theologia dicitur in 2° ordo, & distributio. n. 8. p. 7.

Theologia probetne suum subiectum principale, quod est Deus. nu. 14. & 15. p. 9.

Theologia probat sua principia. *ibid.*

Actus Theologici sunt multiplicēs, tam naturales, quam supernaturales. nu. 17. & seqq. p. 10.

Actus Theologici aliqui sunt evidentes, & scientifici, alii certi tantum, alii opinabiles. n. 20. p. 11.

Actus Theologicus strictè & magis propriè est conclusio illata ex principis revelationis. n. 23. *ibid.*

Quomodo differat ab actu fidei. *ibid.*

Actus fidei supernaturalis insit in conclusionem Theologicam. n. 24. & 25. *ibid.*

Theologia non est tantum cognitio declarativa; sed etiam discutiva & adfusa. n. 26. p. 12.

Actus, quo syllogizando assentimur conclusioni Theologica non est supernaturalis in substantia. n. 27. *ibid.*

Habitus Theologicus est multiplex. nu. 28. *ibid.*

Theologia strictè sumpta non est propriè scientia. n. 29. *ibid.*

Theologia est præcipua sapientia. n. 31. pag. 15.

Theologia viatorum non est propriè scientia in se, & de se, & subalternata scientia Beatorum. n. 32. *ibid.*

Theologia non est unus simplex habitus. n. 33. p. 14.

Quæque sunt principia Theologiae, seu Theologiae. n. 37. p. 15.

Eorum usus quæ sit. n. 38. *ibid.*

Eorundem dispar est auctoritas, & quantitas. n. 39. pag. 16.

Theologia duplici via soluit argumenta infidelium. n. 38. p. 15.

Theologia multos errores naturalis Philosophia corrigit. *ibid.*

Aliquis habitus necessarius est necessarius ad salutem necessitate mediæ. n. 44. pag. 17.

Aliquis actus Theologicus est necessarius

adultis necessitate mediæ, & præcepti. *ibid.* n. 45.

Theologia simpliciter non est necessaria ad salutem singulis fidelibus. n. 6. p. 18.

Est tamen valde utilis singulis: communitati verò Ecclesiæ necessaria. *ibid.* nu. 47. *ibid.*

Tridentinum.

Difficultas circa Tridentinum, cum prima vocatio cadat sub meritum dei congruo. disp. 21. n. 11. p. 431.

Trinitas.

Mysterium Trinitatis probatur ex Scriptura. d. 23. n. 2. & seqq. p. 459.

Argumenta naturalia inefficacia ad idem probandum. *ibid.* n. 8. p. 461.

Quomodo probandum contra Infidelēs, nu. 9. *ibid.*

Vnde & quomodo Trinitas nota Philosophis gentilibus. n. 12. *ibid.*

Creatura non possunt ducere in notitiam Trinitatis. n. 13. p. 462.

Refutatur error Iudeorum circa mysterium Trinitatis, & probatur ex Testamentis veteri Christum esse verum Deum. n. 14. & seqq. *ibid.*

Idem probatur contra Arianos. n. 15. p. 463.

Distinctio personarum probatur contra Sabellium. n. 16. *ibid.*

Error Trisectorum impugnatur. n. 25. *ibid.*

Respondetur eorum argumentis. n. 26. & seqq. *ibid.*

Difficultates naturales circa illud mysterium solvuntur. n. 30. & seqq. p. 467.

Multiplicitudo personarum, & singularum non offendit simplicitati Dei. disp. 4. nu. 7. p. 68.

Nec eris unitati. d. 6. n. 46. p. 100.

Sintque divinæ personalitates metaphysicè inæquales. d. 3. n. 74. p. 64.

Perfectiones notionales non sunt de essentialia Dei. d. 3. n. 54. p. 58.

Processiones personarum Trinitatis.

Probatur dari processionem inter personas divinas. d. 24. n. 1. p. 471.

Personæ divinæ non possunt multiplicari sine processione unius ab alia. *ibid.*

Filius procedit per viam intellectus, & Spiritus sanctus per viam voluntatis. *ibid.* n. 2. p. 472.

Non tamen, ut actus intelligendi, & volendi. n. 3. *ibid.*

Verus sensus harum propositionum, Intellectus generat, Voluntas non generat. disp. 3. n. 25. p. 49.

Quo sensu Pater intelligit Verbo, & diligit Spiritum sancto. d. 24. nu. 4. p. 472.

Duplex Verbum, & duplex oratio in Deo; essentialis, & notionalis. *ibid.* n. 5.

Quomodo Verbum & amor divinus conveniant cum nostro, & differant. n. 6. *ibid.*

Productio Verbi, & Spiritus sancti non est ex inægeneratione, sed ex mirabili fecunditate. *ibid.* n. 7. p. 473.

Potentia generandi & spirandi est perfectior omnipotentia. n. 7. *ibid.*

Processio Filii est generatio. n. 8. *ibid.*

Index Rerum.

Processio Spiritus sancti dicitur Spiratio:
num. 25. ibidem.
Probat contra Durandum Filium pro-
cedere proprie per viam intellectus, disp.
24. num. 14. p. 474.
Fecunditas generandi non est actus intelli-
gendi simpliciter, & absolute sumptis:
num. 21. p. 476.
Quomodo Actus divinitas personarum cum
processibus. num. 22. ibidem.
Quomodo personae productae sint primum
ens. num. 23. & 24. ibidem.
Processio personarum divinarum est sine in-
digentia & dependentia. num. 25. p. 477.
Generatio non obest perfectioni Filij. num.
26. ibidem.
In Trinitate non est beatus dat. quam acci-
pere. num. 27. ibidem.
Persona divina producta, non minus est ens
necessarium ab intrinseco, quam persona
productio. ibidem.
Potentia generandi, & spirandi est realis, &
physica. disp. 24. num. 8. p. 478.
Principium quod, & principium quo, distin-
guuntur in Trinitate. num. 28. & seqq.
ibidem.
Quamvis principia formalia processio-
num divinarum. num. 29. p. 479.
Fecunditas generandi, & spirandi distingui-
tur aliquatenus ab actu intellectus, & vo-
luntatis. num. 30. p. 480.
Termini formales processio-
num divinarum sunt proprietates personarum producta-
rum. num. 43. p. 481.
Essentia sola non est potentia generandi: nec
essentia cum proprietate Patris. num. 47.
& seqq. p. 483.
Solvuntur argumenta contrariae sententiae
num. 51. & seqq. ibidem.
Respondetur argumentis, quae contendunt
naturam divinam esse terminum formalem
processionum divinarum. num. 67. & 68.
p. 486.
Ex quonam actu intelligendi, & volendi pro-
cedant Filius, & Spiritus sanctus. disp. 24.
num. 69. & seqq. p. 487.
Filius & Spiritus sanctus non procedunt ex
cognitione, vel amore contingenti. ibidem.
Filius procedit ex cognitione naturarum, ut
per se habilius: & ex notitia intuitiva perso-
narum. num. 75. & 76. p. 488.
Filius & Spiritus sanctus procedunt ex co-
gnitione, & amore essentiali adaequate
sumptis. num. 77. ibidem.
Solvuntur argumenta eorum, qui volunt Fi-
lium procedere ex notitia contingentium.
num. 79. p. 489.
Scotus & Valques negant verbum procedere
ex cognitione possibilem. num. 87. p. 491.
Respondetur eorum argumentis. ibidem.
An Filius sit Verbum, & imago creaturarum.
disp. 24. num. 89. p. 492.
Cessent aliqui Filium non procedere ex visione
personarum divinarum. num. 90. p. 492.
Solvuntur eorum argumenta. numero 91.
& seqq. ibidem.

Non est prius esse personas divinas, quam vi-
deri a Deo. num. 95. p. 493.
Visio creaturarum non potest esse illarum
principium, secus autem visio personarum
divinarum. num. 97. p. 494.
Processio Filij differt in duobus a processio-
ne Spiritus sancti. num. 100. p. 496.
Ratio duplex cur processio Spiritus sancti non
est generatio. num. 110. & seqq. ibidem.
Spiritus sanctus prius est amans notionaliter,
quam intelligens: secus autem essentialiter.
num. 113. p. 497.
Processio Filij & Spiritus sancti non est crea-
tio, vel effectio. num. 119. p. 499.
Cum in divinis duae tantum processiones:
num. 121. ibidem.

Relationes personarum Trinitatis.

Sintne inter personas divinas relationes rea-
les. disp. 25. num. 1. p. 501.
Probat esse ex Conciliis, & Patribus. n. 2.
& seqq. ibidem.
Solvuntur argumenta contraria. num. 9.
p. 503.
Relationes divinae sunt transcendentales.
num. 16. p. 504.
Habent tamen multa similia categorica.
num. 17. ibidem.
Relationes divinae distinguuntur ratione ab
essentia. num. 25. p. 506.
Non autem a parte rei. num. 31. & seqq.
p. 508.
Proprietates, seu relationes personales, non
includuntur formaliter in essentia. disp. 25.
num. 39. p. 509.
Essentia includitur ultem implicite in rela-
tionibus. num. 51. & seqq. p. 512.
Refelluntur, qui dicunt essentiam divinam
non includi in relationibus. n. 56. p. 513.
Relationes divinae possunt concipi, & si-
gnificari nominibus abstractis. num. 64.
p. 515.
An relationes personales distinguuntur reali-
ter inter se, & consistunt in rebus rea-
liter distinctas. disp. 25. num. 66. p. 517.
In quo consistat mysterium Trinitatis, et
quae praecipua difficultas. num. 70. p. 517.
Synonymus expositivus non valet in Trini-
tate. num. 73. p. 519.
Personae divinae differant plusquam tripliciter.
num. 79. ibidem.
Vtrum in creaturis reperitur illa identita-
tas cum distinctis realiter. num. 80. ibid.
Probat non reperiri. num. 81. & seqq.
p. 520.
Contraria sententia non sibi coherent. num.
86. & 90. p. 521. & 522.
An relationes eorum proprietates personales sint
perfectiones, & quales. num. 92. p. 522.
Conclusio affirmativa probatur. ibidem.
p. 523.
Non sunt tamen perfectiones simplices. num.
97. p. 524.
Impugnantur contrae sententiae. num. 100.
p. 525.
Sunt in Deo plura realiter perfectiones.

Index Reertum.

Disp. 25. num. 103. pag. 525.
Quilibet perfectio est in qualibet persona
diuina, formaliter, vel eminenter. n. 104.
pag. 526.
In quibus personis plus est perfectionis, quam
in una estentia tantum. num. 105. ibid.
Relationes diuinae sunt infinitae secundum
quod. num. 106. ibidem.
Sunt pares perfectione. num. 107. ibidem.
Persona diuina produciens non est perfectior
quam persona producta. num. 109. p. 527.
Personae diuinae quomodo sint aequales.
num. 110. pag. 527.
An relationes personarum sint modi essentiae
diuinae. disp. 25. num. 116. pag. 527.
Probat esse in eo. ibidem.
Ratio cuiusmodi modi essentiae, non est, quia
non sunt communes tribus personis. num.
116. pag. 529.
Relationes personarum non sunt pure hypostases,
nec pure ad di. num. 119. ibidem.
An relationes personarum diuinarum sint
plures res. num. 122. pag. 530.
Probat esse. ibidem.
Seiunguntur argumenta contraria. num. 128.
pag. 532.

Hypostases personarum Trinitatis.

In Deo est vera & propria ratio personae.
disp. 26. num. 17. pag. 539.
Relationes constituent formaliter in esse per-
sonae. num. 18. ibidem.
Non est in Deo una communis subsistentia,
quae sit natura. num. 20. pag. 540.
Spiratio actiua non est personalitas. num. 21.
& 22. ibidem.
Soluitur argumenta quae probant dari in
Deo communem subsistentiam. num. 23.
pag. 541.
Quomodo tres personae diuinae constituuntur
in ratione personae. disp. 26. num. 32.
pag. 543.
Est alia qua in Deo constitutio virtualis. ibid.
Personae diuinae non sunt concepti confusi, ut
personae, non agnoscendo relationes, sed
autem distincte. num. 36. seqq. p. 544.
Persona Patris non debet praetelligi gene-
rationem. num. 40. pag. 545.
Per hoc nomen non significat relationem.
autem quidam.
Sunt multiplicentur a Deo propter
nomen. num. 42. pag. 546.
Proprietas non est nisi in personis, quae
sunt. num. 43. ibidem.
Relatio illi distinguit illum a spiritu sancto:
Et similiter ratio Patris distinguit Patrem
ab illo. num. 44. ibidem.

Notiones personarum Trinitatis.

Quid, & quae sint notiones personarum diui-
narum. disp. 27. num. 1. pag. 548.
Notio personalis in Trinitate quid sit. ibid.
Probatur dari tres in Trinitate. num. 3.
ibidem.
Quaeque vulgo dantur, ut sedures tamen
possunt excogitari. num. 4. pag. 549.

Prima notio innascibilis quid sit. num. 1. ibid.
Aliud sunt notiones, & aliud actus notiona-
les. num. 2. ibidem.
Cur ultra quatuor proprietates sit quinta no-
tio innascibilis. num. 7. pag. 550.
Plures notiones possunt excogitari, sed quin-
que vulgatae sufficient. num. 10. ibid.
Inspirabilitas non est notio, neque ingenera-
bilis. num. 23. & 22. ibidem.
Mysterium Trinitatis ne probabiliter qui-
dem cognosci potest sine reuocatione nisi.
pag. 55.
Excedit cognitionem naturalem Angelorum.
num. 18. & 19. pag. 552.
Potest haberi notio Trinitatis euidens
quoad an est, & quoad quid est, absque eo
quod sit incognita. num. 20. ibidem.

Persona Patris.

Paternitas est prima proprietates primae per-
sonae. disp. 28. num. 3. pag. 555.
Conuenit illi immediate ratione intelligen-
tiae. num. 4. ibidem.
Essentia genitum est altera proprietates Patris.
num. 8. pag. 555.
Ingentum significat de formalis generationem.
num. 10. ibidem.
Innascibilis significat dignitatem. num. 14.
pag. 557.
Quomodo probatur Patrem esse ingentum.
num. 14. ibidem.
Pater est alius modo principium, & fons
totius Deitatis. num. 18. pag. 558.
Initium non dicitur de personis productis:
dicitur tamen ab aliquo de Patre. num. 20.
ibidem.
Nomen causa proprie non tribuitur Patri,
respectu Filij, aut Spiritus sancti. n. 21.
ibidem.
Pater dicitur ab aliquibus auctor Filij. n. 22.
pag. 559.
Filius similiter potest dici auctor, & princi-
pium Spiritus sancti. num. 22. ibidem.
Pater specialius dicitur auctor Spiritus sancti
& creaturarum, quam Filius. ibidem.

Persona Filij.

An, & quomodo Filius sit Verbum. disp. 29.
num. 1. pag. 560.
Verbum dupliciter sumitur: essentialiter,
& notionaliter. num. 2. & num. 7.
& seqq. ibidem.
Explicantur Patres, qui videntur id negare.
num. 9. pag. 562.
Verbum diuinum aliter procedit ac nostrum.
num. 4. pag. 560.
Dicere dupliciter sumitur in diuinis pro ge-
nere, & pro intelligere, aut velle efficaciter.
num. 5. pag. 561.
Filius est Verbum creaturarum obiectum tan-
tum, non productum: similique modo Spi-
ritus sanctus, canor notionalis illarum.
num. 6. ibidem.
An, & quomodo Filius sit imago. num. 12.
pag. 563.
Est imago Patris naturalis, & intentiona-

Index Rerum.

Num. 16. pag. 564.
No. in propria imago deitatis, aut sui ipsius.
ad Spiritus sancti, & creaturam. n. 17.
& 18. ibid.
Persona Spiritus sancti.
An Spiritus sanctus producat a Patre & Filio.
disp. 30. num. 1. & seqq. pag. 566.
Probatur producti. ibidem.
Quandōnam additum in Symbolo Niceno.
Qui à Patre, Filioque procedit. n. 7. p. 567.
Patres Græci affirmant Spiritum sanctum
procedere à Filio. num. 9. pag. 568.
Spiritus sanctus non distingueretur realiter à
Filio, si non procederet ab illo. num. 12.
& 13. pag. 561.
Contraria sententia refutatur. num. 14. &
seqq. ibidem.
Spiritus sanctus distingueretur realiter à Pa-
tre, quamvis non immedietè ab illo pro-
cederet. num. 15. & 16. pag. 570.
Si Spiritus sanctus non procederet à Filio, non esset
idem, qui nunc est. num. 17. ibidem.
Pater & Filius, quæ tales, opponuntur rela-
tione Spiritus sancto. num. 18. ibidem.
Spiritus sanctus non procedit immedietè à
Patre, & Filio, quæ talibus, sed prout sunt
vnus in eorum. num. 21. & seqq. pag. 571.
Vis spiritalis differt virtualiter à virtute gene-
randi. n. 22. p. 572.
Soluuntur argumenta contraria sententiæ.
num. 25. ibidem.
Vtrum Spiritus sanctus per se requirat, ex vi
sue processionis, formaliter duas personas
spirantes. num. 29. & seqq. pag. 573.
Virtus spirandi, & necessario identifica-
tur Patri, & Filio. num. 30. ibidem.
Spiritus sanctus per se requirit duas personas
spirantes. num. 32. pag. 574.
Per locum intrinsecum potest vis spirandi esse
in vnica persona. num. 36. pag. 579.
Ille tamen amor notionalis non foret idem
cū Spiritu sancto qui nunc est. n. 37. ibid.
Neque vis spirandi foret eadem, quæ
nunc est. num. 38. ibidem.
Soluuntur argumenta contraria. num. 40.
pag. 576.
Trinitas personarum non requiritur per se ad
creationem. num. 41. ibidem.
Pater est principium conformationis spirandi
formaliter, & Filius similiter. num. 44.
pag. 577.
De nominibus Spiritus sancti. num. 45. ibid.
Tertertia persona vocetur Spiritus sanctus.
ibidem.
Cur etiam amor. num. 46. ibidem.
Cur etiam dominus. num. 48. pag. 578.
Pater & Filius vt se diligunt Spiritum sancto
num. 46. pag. 577.
Spiritus sanctus potest dici aliquatenus ima-
go sui principij. num. 46. pag. 578.
Non tamen omni ratio e, quæ Filius. n. 52.
pag. 579.
*Modus loquendi, & comparationum Tri-
nitatis quoad prioritatem, aequalitatem,
missionem, &c.*
Quomodo caute loquendum de Trinitate.

disput. 31. tram. 4. pag. 580.
Vox *Differre* an ibi addi. & vox *De-*
uerfus salius, aliud: & alterna.
ibidem. pag. 581.
Nomina personalia, & essentialia quæ, modo
de se inuicem tradicuntur. num. 6. ibid.
Quæ nomina in Deo multiplicentur. num. 15.
& 8. pag. 581. & 582.
Propria inuantur de propriis diuersarum
personarum: communia verò de propriis
affirmantur. num. 7. pag. 581.
Tres personæ diuinæ sunt æqualis in sententiis:
possunt etiam dici similes in illa. disp. 31.
num. 11. pag. 583.
Sunt etiam æquales secundum proprietates:
& aliquatenus similes. ibidem. num. 12.
Est prioritas origo inter personæ diuinæ,
& illa sit. num. 14. pag. 584.
Negant aliqui proprietatem Trinitatis. n. 15.
ibidem.
Respondetur eorum argumentis. num. 16.
ibidem.
Datur inter personas diuinæ circuminfectio.
num. 19. & 20. pag. 585.
Causa illius triplex. num. 21. ibidem.
Personæ diuinæ sunt alia illis per essen-
tiam, per presentiam, & per potentiam.
num. 24. pag. 586.
Circuminfectio completur plenitudine cum
inscunque personarum diuinarum. n. 25.
ibidem.
Datur missio inter personas diuinæ.
ibidem.
Quid sit, & quænam imponet. num. 27. 28.
& 29. pag. 587.
Quæ personæ mitti possint, & à quibus. n. 30.
ibidem.
Missio perfecta tria includit. num. 32. p. 588.
Missio est multiplex tam ex parte effectuum,
quàm modi, & personarum mittentium,
& missarum. num. 33. ibidem.
Missio non dicitur in ordine ad effectus na-
turales. ibidem.
Cyrillicus pro personarum missionibus
alia. num. 34. ibidem.
Actio creaturæ est in Trinitate. n. 35.
disp. 32. num. 31. pag. 590.
Nec potest esse propria vnus personarum di-
uinæ. num. 35. ibidem.
Quo sensu Pater & Filius per se
Spiritum sanctum. num. 34.
& pag. 602.
Creatio per se non potest
diuina. num. 36. ibidem.
Processiones diuinæ rati-
onales, neque ab il-
lis. num. 37. ibidem.
Trinitas vnus est in personis. n. 38.
num. 23. pag. 585.
Vbi inter personas diuinæ non distinguitur
essentia à illa inseparabile. disp. 31.

Vbi inter personas diuinæ non distinguitur
essentia à illa inseparabile. disp. 31.

Index Rerum.

num. 45. pag. 86.
 Vbi Angelum nō pendet à corporibus.
 ibid. num. 45. & 46.
 Modus vbi. nis distinctus à parte rei est
 superfluus. disp. 42. num. 61. & seqq.
 pag. 779.
Verbum.
 Verbum mentis producitur intelligendo.
 disp. 8. num. 25. pag. 132.
 Verbum duplex in diuisis: essenziale, & no-
 tionale. disp. 24. num. 5. pag. 472.
 Quando cum nostro conueniat, & differat.
 ibidem. num. 6.
 Verbum dupliciter sumitur in diuisis: essen-
 tialiter & notionaliter. disp. 24. num. 1.
 pag. 470.
 Verbum quod aliter procedit ac nostrum.
 ibidem. num. 6.
 Filius est... cararum obiectiue
 tantum. num. 6. pag. 561.
 Verbum adatum non potest permittere
 peccatum in natura assumpta. disp. 34.
 num. 106. pag. 643.
Verum.
 Verum non est obiectum adaequatum intel-
 lectus. disp. 9. num. 12. pag. 160.
Via.
 Via Angelum non sicut instant.
 disp. 43. num. 1. pag. 798.
 Ingenium est... durauerit. num. 54.
 ... non... num. 1. pag. 800.
 ... 44. num. 26. & 69. pag. 813.
Virtus.
 Nulla est virtus quae non habeat aliquos
 actus puros Deo non repugnantes. disp. 17.
 num. 40. pag. 353.
 Aliqui tamen actus & affectus virtutum Deo
 repugnant propter imperfectionem, quae
 inuoluunt. num. 39. ibidem.
 ... non repugnat
 ... d. 3. n. 22.
 pag. 47.
 ... inadaquate à Beatis. ibidem.
 ... sit. disp. 7. num. 17.
 ... de Deus.
 ... talis est spe
 ... pag. 49.
 ... d. 3. n. 22.
 ... similiter...
 ...

Obiectum. o num. 70. ibidem.
 Obiectum realiter indiuisibile potestuari
 inadaequate. num. 71. pag. 47.
 Non est de ratione visionis, ut videatur quid-
 quid res est. num. 78. pag. 148.
 Visio treasuratum non potest esse illatum
 principium. disp. 24. num. 97. pag. 497.
 Visio, seu actiua intuitiua Angelorum non
 fertur ad quamcumque distantiam. d. 38.
 num. 39. pag. 704.
 Ad illam non sufficiunt species. num. 71.
 pag. 71.
 Est perfectior in nobis, & in Angelis, quam
 notitia abstractiua eiusdem rei. sed au-
 tem in Deo. num. 71. ibidem.
 Ad nostram, & Angelicam infusione de-
 bet obiectum ipsum per se concurrere.
 num. 73. ibidem.
 Visio vniuersalis potest esse notitia abstr-
 actiua alterius. disp. 39. num. 11. pag. 716.
Vita.
 Vita fuisse partim contemplatiua, partim
 actiua in actu inno. d. 45. n. 46.
 pag. 84.
Vnio.
 Vnio hypostatica fuit à Lucifero abstractata.
 disp. 44. num. 1. pag. 809.
Vnum.
 Vnum dupliciter dicitur. disp. 24. num. 30.
 pag. 98.
Vocatio.
 Prima vocatio non tantum est meritum. d. 21.
 num. 2. pag. 429. & 431.
Voluntas.
 Voluntas conditionata quomodo transit in
 absolutam posita conditione. disp. 11.
 num. 59. pag. 240.
 Quae repugnantia voluntatum inuoluat im-
 perfectionem. disp. 14. num. 97. & 98.
 pag. 319. & 320.
 Velle quaedam potest in Deo intelligi.
 disp. 15. num. 8. pag. 323.
 Voluntas efficax, inefficax, absolutata, condi-
 tionata, antecedens, & consequens, signi-
 & beneplaciti. disp. 15. num. 6. & seqq.
 pag. 322.
 Actus multiplices voluntatis. ibidem. num. 1.
 & seqq. pag. 322.
 Principium velle debet idem realiter esse
 intelligens. disp. 37. num. 4. pag. 683.
Votum.
 Episcopi possunt dispensare à voto condi-
 tionato castitatis ante, & post completam
 conditionem. disp. 11. num. 59. pag. 240.

FINIS.